

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JUNIJ 2003

Misli thoughts

LETO - YEAR 52

ŠTEVILKA - NUMBER 6

<http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

Misli
JUNIJ 2003

**GLASBA IZ BARAGOVE
KNJIŽNICE**

VSEBINA

Spomin, odpuščanje, hvaležnost, in ves čas pogum.....	3
Majske šmarnice in leto rožnega venca.....	4
Izpod Triglava.....	6
Goriška Brda in češnje.....	9
Slovenija gre naprej.....	10
Dvanajst let slovenske države.....	12
Beseda, kamen, les.....	13
Sveti Rafael Sydney.....	14
Sveti Frančišek Asiški.....	18
Sveta Družina Adelaide.....	20
Sveti Ciril in Metod Melbourne.....	22
Tone Kuntner.....	24
Križem avstralske Slovenije.....	25
Frančiškani v Sveti deželi.....	26
Vaši darovi.....	27
Kotiček naših mladih.....	28
Znamke.....	31
Za konec pa še malo smeha.....	32
Oglasi	33

FANTJE S PRAPROTNA – slovenske ljudske
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK – Vse življenje
same želje
OTOČEK SREDI JEZERA – Zvezde na nebu žare
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
BIG BEN – Največji uspehi
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
TRŽAŠKI OKTET – v živo-dal vivo-live
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas
VOLK IN MALI MUC
JANEZ BITENC – Take božične
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim
DESETI BRAT – Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela
ALPSKI OKTET – Veselo po domače
JAPART – To smo mi
OTO PESTNER – S svojimi gosti
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (**cena \$6**)

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Mesec junij je čas češenj in čas košnje. Danes seveda kosci ne pričenjajo kositi v zgodnjih jutranjih urah, pač pa ropotajo motorne kosilnice preko dneva. V Starem trgu pri Ložu so seno še po starem spravili v kopice.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: V mesecu juniju praznuje naša domovina svoj praznik. Mi v tujini se radi zbiramo in romamo pod razspoznavnim znamenjem brezjanske Marije Pomagaj. Tako so romali rojaki v Adelaidi na že 54. romanju molitve za mir na svetu na prvo majsko nedeljo.

ČE STA PETER IN PAVEL JASNA, bo letina krasna.

POD NAJBOLJ VEGASTO HIŠO živijo najbolj zlata srca.

RAZUM RASTE IN SE STARA, srce pa ostane vedno deček.

NIHČE NI DOLŽAN DELATI kar je nad njegovimi močmi.

NAJVEČ SE NAUČIMO iz naših napak.

PEPEL MRTVIH je ustvaril domovino.

TO, KAR VEMO JE KAPLJICA, to, česar ne vemo, je morje.

ŽIVLJENJE BREZ VESELJA je kot oljenka brez olja.

ČAS MINEVA in vendar je edini, ki ostane.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Arhiv Misli: naslovna stran zgoraj,9,11,19,24,26. p.Janez: naslovna stran spodaj,21; Anamarija Cek: 22,23,28,29; p.Ciril:3,5,11,24,30; p.Filip:13,14,1516. Mladinski kotiček: Jenny Petelin. Hvala vsem!

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO – Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$15 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$15, II. del \$30.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – slovenski in angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENC, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$32.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8. 100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4. knjiga, \$10.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

LUČ V ŽIVLJENJE – molitvenik z velikimi črkami, \$20.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$35.

TRIDESET DNI MED SLOVENC V MELBOURNU – Dr. Vladimir Vulikič, \$25.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, \$30, trde platnice.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI, \$20, na razpolago samo še 1 knjiga.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.

MODERNI ANGLEŠKO SLOVENSKE SLOVAR, \$80.

NA USODNEM RAZPOTJU - Persič Marjan, \$20.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

USTAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, \$10.

POBegli ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

PRATIKA 2002, Celje, \$5.

PRATIKA 2003, Celjska in Celovška, \$10.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

MARIJANSKI KOLEDAR 2003, \$9.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice

SESTRE KLARISE - Marija Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka

ljubljske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

BRATJE PIRNAT

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2003 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjenost za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.

ISSN 1443-8364

Misli na internetu: |Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Spomin, odpuscanje, hvaleznost in ves čas pogum

Na vse to pomislim, ko pišem uvodnik za junijske Misli 2003.

SPOMIN: Pokojni pater Bazilij je v junijskih Mislih dosledno ohranjal spomin na tragedijo maja in junija 1945, ko so revolucionarni zmagovalci zločinsko pomorili svoje brate po krvi. Tragedija je bila prehuda in kri bratov je vpila.

ODPUŠČANJE: Prelita kri seveda lahko vpije tudi po maščevanju. Toda v maju in juniju leta 1945 prelita kri je ves čas kričala le po priznanju in odpuščanju. Zato je mogla biti tudi po 45. letih seme v rojevanju samostojne, demokratične države Slovenije v devetdesetih letih 20. stoletja. Tako so bile tudi vse te žrtve kot posejana semena, ki naj v svojem času zacveto in obrodijo sad. Sveti Frančišek Asiški je nekemu bratu, ki mu je dejal, da ne moremo ostati brezbrizni ob srečanju z zlom, odgovoril: »Kjer po naravi vidimo napako, ki jo je treba obsoditi in kaznovati, vidi Bog najprej stisko, ki je potrebna pomoči.« Čas ima svojo zgodovino, a ima tudi svojo sedanost in prihodnost. Jo ima, ker ni v zadnji izmeri in domeni človeka, ampak Boga.

HVALEŽNOST: Iz zavedanja neizmerne obdarovanosti posameznika in naroda, se mora v zdravem srcu nujno porajati hvaležnost, da imamo svojo domovino in svojo mlado državo, ki bo 1. maja 2004 tudi uradno sprejeta v veliki skupni evropski dom.

IN VES ČAS POGUM: V vsem svojem potovanju po cestah časa in sveta je bil potreben in bo še potreben neizmeren pogum, da bomo »stali inu obstali«, kot pravi Primož Trubar in je po njem v svojem škofovskem grbu zapisal ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode. Pogum, ki mora biti močnejši od strahu. Tudi v tej luči razumevam papežev klic mladim v Postojni 18. maja 1996: »Korajža velja!« V tem razponu misli in srca voščim za praznik domovine Slovenije. **Voščilo bom povedal v besedah prijatelja, pesnika Toneta Kuntnerja, ki se nas vseh tu v Avstraliji pogosto spomni:**

ZDAJ ZNAM IZMERITI NEIZMERLJIVO

Po vas
si jemljem mero za ljubezen,
za zvestobo, srčnost in pogum;
po vas
presojam svoja hrepenenja
in preverjam njihovo veljavo;
po vas
postavljam ceno
za poštenje in iskrenost;
po vas
daljave merim in bližine med ljudmi;
po vas
tehtam prijateljstvo in bratstvo,
po vas,
po vas, ki ste prelili kri
za domovino.
Zahvaljeni za ta merila, bratje!

S tem voščilom vam se odpravljam v pomladi brstečo domovino. Vse rojake, ki boste koncem junija v domovini, vabim na prijazno srečanje k Mariji Pomagaj na Brezje, v soboto, 28. junija 2003. Ob 10. uri dopoldne bomo imeli romarsko sveto mašo ter nato srečanje.

Dragi naročniki, dopisniki in bralci Misli: Koncem avgusta boste prejeli dvojno številko Misli julij-avgust 2003, potem pa zopet redno vsak mesec do konca leta. Do takrat pa lepo pozdravljeni. Spomnil se vas bom na naših božjih poteh: na Brezjah, Sveti Gori, Ptujski Gori, na Svetih Višarjah, Turnišču, Trški Gori, pri Treh farah, morda bom šel v Medjugorje pa tudi gotovo v Rim. Naj nas vse spremlja mogočna priprošnja in varstvo Marije Pomagaj, ki goduje 24. maja in je zavetnica naših obeh domovin: Slovenije in Avstralije.

Bog živi!

pater Ciril

Majske šmarnice in leto rožnega venca

Letošnje šmarnice v letu rožnega venca je napisal pater dr. Anton Nadrah, opat cistercijskega samostana v Stični. Uvodne misli je prispeval ljubljanski nadškof.

Dne 16. oktobra 2002 je sveti oče Janez Pavel II. razglasil leto rožnega venca, ki bo trajalo do oktobra letos. S tem dejanjem je hotel opozoriti vernike na pomembnost te preproste molitve, ki je bila neštetim krščanskim rodovom od nekdaj zelo pri srcu. Z rožnim vencem »krščansko ljudstvo stopi v Marijino šolo in motri lepoto Kristusovega obličja ter izkuša globino njegove ljubezni«, pravi sveti oče.

Rožni venec molimo k Mariji, ki so jo Jezusovi učenci od vsega začetka obdajali s posebno ljubeznijo in spoštovanjem, krščansko ljudstvo pa jo je blagovalo iz roda v rod, ker ji je Gospod storil tako velike reči. Vedelo je namreč, da je Marija nedoumljivo blizu Bogu, v nepojmljivem občestvu z Njim. Iz te zavesti je vzklikala molitev rožnega venca.

Prav je, da so šmarnice v letu rožnega venca posvečene tej molitvi, ki po pričevanju svetega očeta vselej »rodi sadove svetosti«. Naj bi se torej stara navada skupne molitve rožnega venca, ki je bila včasih tako močno razširjena v našem narodu, zopet vpeljala v naše družine. »Tako lahka in tako bogata molitev zares zasluži, da jo krščansko ljudstvo zopet odkrije«, pravi papež.

Pri tem nam bodo zagotovo v pomoč letošnje šmarnice, ki jih je na prošnjo slovenskih škofov napisal stiški opat dr. Anton Nadrah. Naj mu bo tu izrečena iskrena zahvala za vestno in vzorno opravljeno delo. Prepričan sem, da so letošnje šmarnice naše najboljše delo o rožnem vencu. Po njem bomo radi segali v prihodnjih letih, ob njem bomo bogatili svoje spoznanje o skrivnostih odrešenja in odpirali svoja srca v molitev.

Franc Rode, nadškof ljubljanski

Smo v letu rožnega venca. Zato mesec rožnega venca letos ni samo oktober, ampak vsak mesec, zlasti mesec maj.

Papež Janez Pavel II. s svojimi pogumnimi odločitvami vedno znova preseneča Cerkev in svet. Takšno presenečenje je bilo tudi tisto sredo pri splošni avdienci, 16. oktobra 2002, ko je napovedal leto rožnega venca. Ob začetku leta rožnega venca je tudi napisal apostolsko pismo o rožnem vencu Rožni venec Device Marije.

O sebi je papež v tem pismu s prisrčnimi besedami zapisal: »Že od mojih otroških in mladostnih let je ta molitev zavzemala pomembno mesto v mojem duhovnem življenju. Rožni venec me je spremljal v trenutkih veselja in preizkušnje. Mnogotere skrbi sem položil v to molitev in v njej vedno prejel okrepčilo in tolažbo. Pred štiriindvajsetimi leti, 29. oktobra 1978, točno dva tedna po svoji izvolitvi na Petrov sedež, sem tako rekoč odprl svoje srce in dejal: 'Rožni venec je moja najljubša molitev. Je čudovita molitev, čudovita v svoji preprostosti in svoji globini.' Koliko milosti sem prejel v teh letih od svete Device po molitvi rožnega venca: Moja duša povečuje Gospoda! Svojo zahvalo Gospodu želim izraziti z besedami presvete Matere, v varstvo katere sem postavil svojo petrovsko službo: Totus tuus!«

Papež nato napove leto rožnega venca. S tem nas hoče spodbuditi k premišljevanju in zrenju Kristusovega obličja skupaj z Devicec Marijo, v njeni šoli. Dobesedno pravi: »Moliti rožni venec namreč ni nič drugega kakor premišljeovati Kristusovo obličje skupaj z Marijo. Želim, da v potekanju tega leta v

raznih krščanskih občestvih posebej gojijo, priporočajo in cenijo to molitev. Zato razglasam obdobje od oktobra tega leta do oktobra 2003 za leto rožnega venca.»

Papež pravi, da prastara molitev rožnega venca »združuje preprostost ljudske molitve s teološko globino. Primerna je za ljudi, ki čutijo potrebo po zrelejši kontemplaciji. Cerkev je tej molitvi vedno pripisovala posebno učinkovitost. Najtežje skrbi je z zaupanjem polagala v skupno in vztrajno molitev rožnega venca. V časih, ko je bilo krščanstvo samo ogroženo, so rešitev iz nevarnosti pripisovali tej mogočni molitvi. Devico presveteга rožnega venca so pozdravljali in častili kot srednico odrešenja.»

Janeza Pavla II. si skoraj ne moremo predstavljati brez rožnega venca v rokah. Kako ceni rožni venec, vidimo tudi po tem, da vsako prvo soboto sam vodi to molitev. Ljudem, ki se z njim pobleže srečujejo, podarja rožni venec.

Velika in izredno pomembna novost, ki jo papež s svojim apostolskim pismom uvaja, je pet novih skrivnosti rožnega venca, pet skrivnosti svetlobe. V njih je zaobseženo Jezusovo javno delovanje, od krsta v Jordanu do postavitve svete evharistije. Te skrivnosti so v dosedanjih treh delih rožnega venca manjkale. Molimo jih tako, da za imenom Jezus dostavimo: Ki je bil krščen v Jordanu, ki je v Kani naredil prvi čudež, ki je oznanjal božje kraljestvo, ki je na gori razodel svoje veličastvo, ki je postavil sveto evharistijo. Tako imamo zdaj štiri dele rožnega venca: veseli, svetli, žalostni in čistiljivi del. Premišljujemo vesele, svetle, žalostne in čistiljive skrivnosti.

Papež pričakuje, da bomo njegovo pobudo za obhajanje leta rožnega venca in za poglobitev v to čistiljivo molitev sprejeli z velikodušnostjo in pripravljenostjo. Dobesedno pravi: »Dragi bratje in sestre! Molitev, ki je tako preprosta in hkrati tako

bogata, zares zasluži, da jo krščansko občestvo ponovno odkrije. Storimo to predvsem v tem letu. Gledam na vse vas, bratje in sestre vseh stanov, na vas, krščanske družine, na vas, bolni in ostareli, na vas, mladi: vzemite znova z zaupanjem v roke rožni venec! Znova odkrijte rožni venec v luči Svetega pisma, v skladu z obhajanjem liturgije in v okoliščinah vsakdanjega življenja. Naj ta moj klic ne naleti na gluha ušesa!« Papež končuje svoje pismo z molitvijo blaženega Bartola Longa: »O rožni venec, blagoslovljen po Mariji, blaga veriga, ki nas povezuje z Bogom, vez ljubezni, ki nas zedinja z angeli, stolp zveličanja zoper napade pekla, varen

pristan v vesoljnem brodomu, nikdar več te ne izpustimo. Ti, naša moč v smrtni uri. Tebi velja zadnji poljub našega življenja ob naši smrti. Zadnji pozdrav naših ustnic bodi tvoje milo ime, o Kraljica rožnega venca...!«

Papež je veliko storil za našo Cerkev in naš narod s priznanjem naše samostojnosti pred mnogimi drugimi, z dvakratnim obiskom Slovenije in z razglasitvijo škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Ne razočarajmo ga v njegovih pričakovanjih!

Blaženi Anton Martin Slomšek je redno molil rožni venec in ga pogosto priporočal

svojim vernikom. V knjigi Hrana evangeljskih nauk je razlagal posamezne skrivnosti. Na koncu je zapisal: »Povejte, ali je kaj lepšega premišljevat, kakor te rožnovenske skrivnosti, ki nam pravijo, kako smo bili odrešeni? Ali se more najti še kaka druga tako lepa in lahka molitev, kakor je sveti rožni venec? – Svoj čas je bila navada, vsak večer moliti z družino rožni venec, pri nekaterih hišah tako ostra, da kdor ni pri rožnem vencu bil, tudi kruha ni dobil... Začnimo zopet z večjim veseljem moliti sveti rožni venec. Molimo ga ponoči doma, molimo ga po polju grede – ob nedeljah in praznikih, molimo ga v cerkvi, pa tudi sredi svoje družine.«

Premisli, kaj lahko storiš, da boš tudi ti vzljubil rožni venec in ga redno molil.

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

Na cvetno nedeljo je tudi letos v Rimu in številnih škofijah po svetu potekal "svetovni dan mladih". V Sloveniji se je praznovanje uveljavilo le v koprski škofiji, vendar so ga tako kot minula leta prestavili na kasnejši čas. Škofijski dan mladih so pripravili 26. aprila v Postojni. Mladi so se zbrali tam z namenom, da pokažejo, kako je mogoče živeti evangelij danes in kakšno Cerkev si želijo. Od jutranjih ur naprej so se vrstili pesem, molitev, pričevanja, pogovori z misijonarji, duhovniki, skavti, igralci... Vrhunec srečanja je bila sveta maša, ki jo je daroval koprski pomožni škof dr. Jurij Bizjak. Mladim, ki so se zbrali v pomladno obarvani Postojni, je med drugim dejal: »Naša dolžnost ni le v tem, da cvetimo, ampak da prinašamo sadove!«

V Cerkvi po svetu in v Sloveniji smo na cvetno nedeljo, 13. aprila, začeli jubilejno leto Svete Klare ob 750 letnici njene smrti. Gre za redovno ustanoviteljico, ki se je po zgledu svojega sodobnika Frančiška Asiškega odločila za služenje Bogu. Njene sestre, ki so v Slovenijo prvič prišle že pred 700 leti, vendar je Franc Jožef ukinil vse njihove samostane. Na pobudo treh slovenskih sester, ki so živele v Zagrebu in ob pomoči p. Polikarpa Broliha, so se pred petindvajsetimi leti naselile v Nazarjah. Pred nekaj leti pa so odprle še drugo hišo v Dornicah pri Ljubljani. Slovesnosti ob začetku Klarinega leta, ki so jo pripravili v Nazarjah, se je udeležil mariborski škof dr. Franc Kramberger.

Med pomladnimi svetniki je v Sloveniji prav gotovo zelo priljubljen sveti Jurij. Njemu je posvečenih kar devetintrideset župnijskih in še več podružničnih cerkva. Kar nekaj krajev se imenuje po njem, obenem je zavetnik slovenskega glavnega mesta Ljubljane in tudi Pirana. V Ljubljani so na njegov god pripravili slovesno mašo na grajskem dvorišču, saj je kapela v grajskem stolpu

premajhna. Maševal je nadškof dr. Franc Rode, ki je na začetku slovesnosti prosil: »Naj Bog varuje naše mesto, naj vlada poštenost pri mestni upravi, naj ne izzivamo po nepotrebnem nesoglasij, ki izvirajo iz preteklosti in naj vlada sočutje do teh, ki so brez strehe nad glavo in nimajo ustreznega prostora za bivanje v tem mestu.« Slovesnosti se je udeležilo lepo število Ljubljančanov, nekateri pa so praznovali pri Zmajskem mostu. V Piranu pa so praznik sv. Jurija povezali s starim solinarskim običajem. Na sam praznik je bilo slovesno v župnijski cerkvi. V nedeljo, ki je sledila, pa je bila maša v čast sv. Juriju še v piranski krstilnici. Pri njej so se zbrali tudi solinarji, ki so po maši v procesiji odšli na Tartinijev trg, od tam pa z ladjo odpluli v Sečoveljske soline. Tako so simbolično prikazali starodavno vsakoletno selitev solinarjev iz Pirana v hišice, ki stojijo sredi solin. Piranska občina je danes ena med redkimi na svetu, kjer še zmeraj pridobivajo sol na tradicionalen način.

Radijska postaja slovenske narodne manjšine na avstrijskem Koroškem Radio dva je oddajal tudi ves mesec maj. Del potrebnega denarja je prispevala slovenska vlada, ki upa, da bodo tudi na Dunaju našli čimprej ustrezen rešitev za nadaljni obstoj te manjšinske radijske postaje. Čeprav Avstrijska radiotelevizija še naprej zatrjuje, da letos ne more denarno podpreti omenjenega radia, pa se pripravlja na ustanovitev delovne skupine za rešitev tega vprašanja.

V Sloveniji sta vsaj dva kraja, kjer že vrsto let prirejajo razstavo cvetja na prostem. To je Volčji potok pri Radomljah in pa Mozirski gaj v spodnjem delu Zgornje Savinjske doline. Medtem ko ima Volčji potok že stoletno tradicijo, je bila na mestu današnjega Mozirskega gaja zapuščena gmajna. Konec aprila so tu odprli jubilejno razstavo cvetja ob 25-letnici Mozirskega

gaja. Na sedmih hektarih lepo urejenih površin so letos med drugim prikazali nove sorte tulipanov, spomladansko cvetje, značilno za slovenske vrtove. Obenem so pripravili še razstavo hortenzij, bugenvilij in citrusov ter razstavo ptic.

Letošnji koledarski pomladi je v Sloveniji ali bolje v Ljubljani sledila še Avstralska pomlad. Tak je namreč naslov trimesečne prireditve, ki jo sestavljajo nastopi glasbenih skupin, predavanja, razstave, predstavitev knjižnih del, pogovori in podobno. Prireditve v glavnem potekajo v ljubljanskem Cankarjevem domu, ki je pobudnik in organizator Avstralske pomladi. Že pred uradnim začetkom, se je na god sv. Jožefa obiskovalcem Cankarjevega doma predstavil avstralski pisatelj s Tasmanije Richard Falangan. Verjetno je marsikomu v Avstraliji znan po filmu in knjigi *The Sound of One Hand Clapping*. Njegov obisk v Ljubljani je bil povezan z izidom prevoda njegovega prvega romana *Death of a River Guide*. Delo, ki ima v slovenščini naslov ***Smrt rečnega vodnika***, je prevedel Jure Potokar. Glavna lika obeh romanov imata slovenske korenine. Vzrok za to je tudi to, da se je Richard Falangan poročil s hčerko slovenskih izseljencev Majdo Smolej in zdaj z njo ter tremi otroci živi na Tasmaniji.

Slavnostno odprtje Avstralske pomladi je bilo 1. aprila zvečer v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. Na velikanskem odru je nastopil glasbenik Philip Peris in z didjuridujem. V drugem delu so se mu pridružili še njegovi učenci. Večeru glasbe avstralskih domorodcev so sledili nagovori organizatorjev. Spregovoril je tudi avstralski ambasador v Avstriji, ki je odgovoren tudi za Slovenijo Max Huges. Med drugim je povedal, da v Sloveniji stalno ali občasno živi kar dva tisoč Avstralcev, kar je bilo za mnoge pravo presenečenje. Seveda imajo največji delež pri tem dvojni državljani. Sestavni del odprtja Avstralske pomladi je bila tudi razstava Sanjski čas. Gre za predstavitev moderne aborigenske umetnosti. Razstava je v Ljubljano prišla iz Pariza. Sledila je pogostitev, na kateri so obiskovalci lahko poskusili tudi avstralska vina.

Že v aprilu pa tudi v maju so se v Cankarjevem domu vrstile prireditve, ki so povezani z Avstralijo. Na njih so se predstavili tudi nekateri Slovenci, ki so tako ali drugače povezani s peto

celino; med njimi pesnik Bert Pribac, raziskovalka Breda Čebulj Sajko, literarni zgodovinar Mirko Jurak, Katarina Mahnič pa je spregovorila o sodobni avstralski prozi. Sonia Leber je s svojim partnerjem Davidom Chesworthom ozvočila ljubljanski Čevljarski most s posebnim ozvočenjem 5000 različnih človeških glasov.

Lani je minilo štirideset let, odkar so na Bledu prvič pripravili glasbeno tekmovanje Slovenska popevka. Festival, ki je Slovencem dal številne zimzelene melodije, je na začetku osemdesetih let nadomestila Pop delavnica, ob koncu devetdesetih pa so ga znova obudili. Zadnja leta se je festival odvijal na ljubljanskem gradu. Letos so prireditev preselili v Plečnikove Križanke. Festival bo tokrat 5. julija; z njim se bo začel tudi letošnji Ljubljanski poletni festival. Letos se bo za laskavi naslov Slovenska popevka 2003 potegovalo 14 novih skladb.

Razkritje evidenc o sodelavcih in nadzorovanih osebah nekdanje Službe državne varnosti v Sloveniji odpira vedno nova vprašanja, na dan pa prihajajo tudi zanimivi podatki. Tako, na primer, Nova Slovenija, Krščanska ljudska stranka poudarja, da so arhivi tajnih služb del narodove dediščine in državna lastnina, zato je potrebno z njimi ravnati odgovorno in v skladu z zakoni. Vodja poslanske skupine Janez Drobnič je zato na seji komisije za nadzor obveščevalno varnostnih služb predlagal, da pristojne vladne ustanove podajo verodostojno poročilo o stanju arhivov udbe, in sicer kje so shranjeni, v kakšnem stanju so, kaj manjka in kdo je skrbnik arhivov, kar je komisija tudi sprejela. Drobnič je še predlagal, da se pridobijo verodostojne informacije o sestanku zgodovinske komisije pri Centralnem komiteju Zveze komunistov Slovenije. Do njega je prišlo na pobudo Lidije Šentjunc 29. maja 1989. Na njem so med drugim razpravljali tudi o usodi arhivov udbe oziroma Službe državne varnosti. Poleg Šentjuncrčeve so na seji sodelovali še Brišar Srečko, Dovečar Dore, Jerkič Branko, Kranjčević Edvard, Kulovec Vida, Križnar Ivan, Mrvič Irena ter sekretar navedene komisije Božo Repe.

Evropska unija je 9. maja obeležila dan Evrope, začetek svojega nastajanja. V svoji poslanici je premier Anton Rop poudaril, da želi Slovenija graditi svojo prihodnost v družini takšnih držav, ki imajo za svoje temelje demokracijo,

socialno blaginjo ter mir. Predsednik državnega zbora Borut Pahor je v svoji poslanici prav tako menil, da bodo Slovenci - država je pogajanja o članstvu končala decembra 2002, pristopno pogodbo z EU pa podpisala 16. aprila letos - še posebej ponosno proslavili dan Evrope. "Posebej pa sem zadovoljen, da to veselje in ponos nista povezana z neko napačno utvaro, da smo naše domače naloge in probleme sedaj preložili na ramena evropske birokracije," je v svojem sporočilu izpostavil Pahor. Od podpisa pristopne pogodbe z EU je dan Evrope "tudi popolnoma slovenski praznik", pa je menil zunanji minister Dimitrij Rupel. Kot je tudi izpostavil, morajo Slovenci ob tem, ko želijo biti čimbolj enakopravni z drugimi Evropejci, zavarovati slovenske posebnosti. Uspeh pa bo odvisen od slovenskih sposobnosti in od naših argumentov, je zapisal Rupel. Da naj bo dan Evrope namenjen razmisleku o tem, kaj lahko storimo za uresničitev pričakovanj, o možnostih za skupno delo, strpnosti in združevanju različnosti, je v svoji poslanici menil minister za evropske zadeve Janez Potočnik. Opozoril je tudi, da je treba gospodarske, politične, kulturne in druge preizkušnje najprej opraviti doma. "Le to nam bo prineslo uspehe in ugled tudi drugod. Naslednjo pomlad bo unija slovenska realnost. Vanjo moramo prinesiti vse svoje znanje in sposobnosti," je izpostavil Potočnik.

Ameriški predsednik George Bush je po ratifikaciji širitve zveze Nato v ameriškem senatu v Beli hiši sprejel zunanje ministre sedmih držav, tudi Slovenije. Bush je zunanjim ministrom zaželel dobrodošlico v Natu in zatrdil, da so se te države že z dosedanjimi dejanji pokazale kot zaveznice. Bush je tudi izrazil prepričanje, da bo zveza Nato z njimi močnejša. V slovenski delegaciji sta bila poleg zunanjega ministra Dimitrija Rupla še predsednik parlamentarnega odbora za zunanje zadeve Jelko Kacin in veleposlanik Slovenije v ZDA Davorin Kračun. Sprejema so se med drugim udeležili tudi državni sekretar Colin Powell, vodja senatne večine republikanec Bill Frist, predsednik Odbora za mednarodne odnose republikanec Richard Lugar, vodilni demokrat v omenjenem odboru Joseph Biden, načelnik združenega poveljstva ameriških sil, general Richard Myers, vodja ameriškega odbora za Nato Bruce Jackson ter ameriški senator slovenskega rodu George Voinovich. Ameriški

predsednik je ob tej priložnosti povedal, da smo pred 58 leti slavili zmago nad nacizmom v Evropi in danes spet slavimo novo zmago. To zmago je po Bushevih besedah potrdil senat s soglasno potrditvijo ratifikacije pristopnih protokolov o vstopu sedmih držav v zvezo Nato. Sedmerica so države, ki so doživele tiranijo, zaživele v svobodi in ZDA jih bodo vedno imele za zaveznice, je še dejal ameriški predsednik. Bush poziva tudi druge države k čimprejšnji ratifikaciji.

Bush se je ob tem zahvalil ameriškemu državnemu sekretarju Powellu za neutrudno podporo širitve zveze Nato. Pozval je tudi druge države članice Nato, naj čimprej ratificirajo omenjene pristopne protokole, ter obljubil nadaljnjo podporo pri reformah Albaniji, Hrvaški in Makedoniji. Govoril je še o novih grožnjah 21. stoletja, predvsem o nevarnostih širitve orožja za množično uničevanje in terorizma.

Michael Schumacher na dobrodelni tekmi v Novi Gorici. Na travnatih zelenicah Športnega parka v Novi Gorici sta se v sredo, 14. maja, ob 20.30 pomerili zvezdniški ekipi Nazionale Piloti (vozniki iz sveta formule 1) in All Stars (športniki in medijsko znane osebe iz Slovenije, Italije, Avstrije ter Bosne in Hercegovine).

Poslanke in poslanci bodo morali odslej pri službenih potovanjih v tujino spoštovati nova pravila. Tako bodo z letali potovali v ekonomskem razredu, število obiskov in njihovo trajanje pa bo omejeno. Prav tako bo omejeno število članov, ki jih bo lahko štela parlamentarna delegacija. Posamezne obiske, službene odsotnosti posameznikov, potovanja in sestavo delegacij delovnih teles bo odobral parlamentarni odbor za zunanjo politiko. Novi pravilnik, ki ga je kolegij predsednika državnega zbora sprejel konec aprila, ima kar 42 členov in je začel veljati 5. maja.

Sorodniki iz Slovenije iščejo MARTINKO LOVASS, roj. MAJDIČ, rojena 16. januarja 1915 v Kranju, nazadnje stanujoča v Viktoriji:

8 Pericoe Street, Frankston VIC 3199.

Naprošamo vsakogar, ki bi karkoli vedel o njej, da to sporoči na veleposlaništvo v Canberro.

GORIŠKA BRDA IN ČEŠNJE

Na skrajnem zahodu Slovenije se na 72 km² razprostira čudovita, zanimiva in opojna deželica Brda. Razteza pa se tudi preko državne meje od smaragdne reke Soče na jugovzhodu do reke Idrije na severozahodu. Ponosno jo zaključujeta stara očaka, hrib Sabotin na vzhodu in Korada na severu. Briški grički, kjer si je približno šest tisoč prebivalcev uredilo domačije, strnjene v naselja, ki imajo ponavadi v svoji sredi tudi cerkvico, se polagoma spuščajo proti jugu k Furlanski nižini. Nekaterim se tu ob lepem vremenu odpre novo obzorje, morje, ki rodovitno prst na flisni podlagi oplaja s prijetno mediteransko klimo. Odlični pogoji in delavne roke domačinov pridelajo nešteto sočnih plodov česenj, breskev, marelic, oljk, fig, kostanjev in nenazadnje grozdja, ki ob svetem Martinu dozori v sladko rujno vino. Narava se je ponekod zanimivo poigrala in v sodelovanju z domačini nam spomladi ponuja nešteto prelepih cvetov, poleti sočne plodove, jeseni čudovito igro barv, obogateno z najpomembnejšim opravilom za Brice, s trgatvijo.

Najpomembnejše drevo je češnja. Najdemo jo prav v vseh Brdih in predstavlja okrog 40% vsega sadnega drevja. Razširila se je predvsem na prehodu v 20. stoletje. K temu je precej pripomogla povezava Gorice in zaledja z železnico, ki je omogočila hitro dostavo svežega sadja v osrčje takratne Avstro-Ogrske. S priključitvijo nekdanji Jugoslaviji je sledilo obdobje nazadovanja in buldožerji so neusmiljeno ruvali češnjeva drevesa. Po približni oceni jih je od prvotnega števila ostala le še slaba četrtnina. Na njihov še vedno izjemni pomen opozarja vsakoletni praznik česenj.

Briške češnje slovijo daleč naokoli zato imajo v Brdih vsako leto v juniju svoj praznik česenj.

Slovensko - avstralsko društvo

V začetku leta 2003 smo pričeli z aktivnim delovanjem SLOVENSKO-AVSTRALSKEGA DRUŠTVA. Društvo smo ustanovili z namenom poglobljanja medsebojnega spoznavanja narodnostnih posebnosti med Slovenijo in Avstralijo, negovanja in utrjevanja že obstoječih prijateljskih in strokovnih vezi z Avstralijo. Za uresničevanje teh ciljev se bomo v društvu zavzemali za različne oblike kulturnega sodelovanja, kot so: Sodelovanje s slovenskimi društvi v Avstraliji, vzpodbujanje kulturne izmenjave med državama, vzpodbujanje izobraževanja in izmenjave študentov, organizacija izletov za člane društva, organiziranje predavanj z namenom seznanjanja s področji, na katerih se srečujejo dejavnosti obeh dežel (gospodarske, kulturne, znanstvene) in ostale manifestacije za člane društva, ki lahko prispevajo k uresničevanju temeljnih ciljev društva.

Slovensko - Avstralsko društvo je nepolitična in neprofitna združba. Člani si želimo k sodelovanju v društvu pritegniti ljudi, ki jih Avstralija zanima ali so z njo povezani.

Stane Petrič (predsednik društva) in Matej Balažič (tajnik društva)
Ellerjeva 21, 1000 Ljubljana

p. Niko Žvokelj

SLOVENIJA GRE NAPREJ

Pred enim letom smo tako vzklikali po vsej Sloveniji in povsod, kjer živijo rojaki. Kajti udeležba Slovencev na svetovnem prvenstvu v nogometu je bila prava pravljica. S skupino razgretih navdušencev smo se podali v melbournski Casino, kjer smo spremljali našo reprezentanco na velikih ekranih. Lepo je bilo gledati navdušenje druge in tretje generacije mladih avstralskih Slovencev. Ob koncu tekme, ki jo je Slovenija izgubila, ni splahnelo navdušenje, le da se je spremenilo v tolaženje in vzpodbujanje. Kljub porazu je bil lep občutek, da končno gledamo Slovensko nogometno reprezentanco na TV sredi Avstralije. Niti ne dva milijona ljudi, pa nastop pred očmi svetovne javnosti. Dogajanje naprej niti ni tako pomembno. Koliko ponosa je bilo čutiti tiste dni. Slovenija pa vendarle ni tako majhna država, da je ne bi opazili.

Z drobnimi koraki Slovenija stopa na svetovno prizorišče. Od odličnih športnikov, kulturnikov, znanstvenikov pa do politikov (ne pozabimo, da je Slovenija že predsedovala Varnostnemu svetu ZN), vsak na svoj način prispeva k razpoznavnosti malega bisera Evrope.

Dvanajst let mineva od razglasitve samostojnosti. Morali smo skozi vse otroške bolezni razvoja demokracije in pravne države. Ali je danes vse v redu? Še zdaleč ne. Drugi narodi so sisteme gradili stoletja. Ne moremo se primerjati z njimi, čeprav je nekaj stvari, ki so boljše od drugih dolgoletnih demokracij. Veliko stvari je še neurejenih za nazaj in sproti, veliko pa se je že spremenilo. Najvažnejše je, da stvari niso več same po sebi razumljive. Volilno telo – narod postaja bolj kritičen. Naivnost ni več odlika ljudi. Napake se plačujejo. Ljudje premagujejo strah, čeravno položaj ni za vse rožnat. Tradicionalno dobre panoge propadajo, nekateri delavci imajo mizerne plače, ni urejen položaj med Cerkvijo in državo, veliki sodni zaostanki, nedokončana

denacionalizacija, privatizacija bank in zavarovalnic še ni izpeljana, poprava krivic preteklosti... Še bi se najbrž našlo kaj. Ne gre zato, da bi iskali napake in pomanjkljivosti, ampak preprosto, da stvari ne bi spregledali.

V zadnjem času sta dva referendumata pokazala željo večine za vstop v EU in NATO. Tudi začetek vojne v Iraku ni mogel ogroziti volje ljudi, da oblikujemo neodvisnost v veliki družini evropskih narodov. Pomislite, prihodnje leto, 1. maja 2000, bo Slovenija enakovredna partnerica med narodi Evrope. Si predstavljate, da boste avstralski potni list pokazali samo enkrat, nato pa prehajali meje po mili volji. Južna meja, kot zunanja meja Evrope, bo res imela strožji režim, vendar se bo v prihodnosti tudi to spremenilo. Podpora NATU je bila nekoliko nižja, ker je bila 'kampanja' zelo močna. Na koncu je zmagal premislek, da je vendarle bolje sedeti z drugimi članicami za mizo in soodločati, kot pa čakati pri vratih, da ti veliki samo sporočijo.

Veliko trdega dela in pogajanj bo potrebno, preden bomo zadihali s polnimi pljuči. V naših glavah mora izginiti neprestani kompleks ogroženosti in servilnosti (beri: hlapčevstva), da ne bi zapravili neodvisnosti in samostojnosti. Potrebujemo dobre politike, prodorne gospodarstvenike in ponosne Slovence. Evropa mora biti skupni projekt vseh, ne pa novo prerivanje v vrsti za dobro plačane službe v Bruslju.

Dragi rojaki, zato vam ob dnevu državnosti čestitam in želim, da bi domovina ostala za vas, kar mora biti – dom. Kraj, kamor se človek vrača in ve, da bo sprejet in dobrodošel, kjer bosta doma prijateljstvo in ljubezen, razumevanje in odpuščanje, sprava in ponos. Veljajo naj besede velikega Cankarja: »Tod žive veseli ljudje...«

JEZUS ŽIVI JESUS LIVES

je sporočilo velike noči,
ki ga moramo kristjani
ponesti po vsem svetu,
v vsakem času, v
vsakem kraju.

JEZUS ŽIVI je nekdo napisal na zid v Ljubljani. Na samo letošnjo veliko noč, 20. aprila 2003, je pilot letala izpisal na nebu nad našo cerkvijo in Baragovim domom ob 12.45 popoldne sporočilo velike noči: JESUS LIVES. Pozneje smo lahko na popolnoma jasnem, modrem nebu nad Kew brali še JESUS SAVES, JESUS LOVES YOU! Jezus rešuje, Jezus te ljubi!

DVANAJST LET SLOVENSKE DRŽAVE

25. junija se bodo Slovenci v domovini, kakor tudi mi slovenski rojaki razkropljeni po svetu, spomnili enega od najpomembnejših dogodkov v zgodovini našega naroda, ko se je pred dvanajstimi leti razglasila prva samostojna demokratična slovenska država. Ta pomemben dan bo obeležen s številnimi svečanimi proslavami, državnimi sprejemi, kulturnimi prireditvami, itn. Tudi avstralski Slovenci bomo, kot doslej vsako leto, pri svojih društvih in klubih proslavljali in se spominjali tega sicer kritičnega obdobja, kajti tudi mi smo kanček te slovenske zgodovine.

Pretekli sta skorajda že dve leti drugega desetletja, kar je še vedno zelo kratka doba za novonastalo državo, pa vendar lahko s ponosom govorimo o njenih uspehih in dosežkih. Uresničile so se nam skorajda vse tisočletne sanje. Imeli smo prve demokratične volitve, plebiscit leta 1990 in razglasitev samostojne slovenske države v slovenski skupščini leta 1991. Sledila so mednarodna priznanja naše države, najprej s strani evropskih držav, nato ZN in drugih. Tudi Avstralije, ki je bila prva prekomorska država, ki je priznala Slovenijo, po zaslugi slovenske skupnosti – predvsem ASK. Vključitev Slovenije v skorajda vse pomembne mednarodne organizacije. Ostala je v glavnem še samo ena želja, da se čim prej priključimo Evropi, kamor pravzaprav spadamo. Slovenija, oziroma vse zaporedne slovenske vlade, so se zavedale velikih izzivov, kot demokratizacija države, denacionalizacija podržavljenih premoženj, prehod v tržno gospodarstvo, uskladitev zakonodaje z evropsko, težave z brezposelnostjo. Kljub pomankanju državitvorne tradicije je Sloveniji vse to v glavnem uspelo, v relativno kratkem času. Slovenija je tako postala kar dobro pripravljena za vstop v družbo evropskih in transatlantskih držav. Mednarodni ugled si je še posebej pridobila na področju gospodarstva. Dosegla je bruto domači proizvod (GDP) 12,000 EUROV ali 74% evropskega

povpečja – najvišji izmed držav kandidatke za EU. Gospodarska rast je dosegla dostojnih 3.3%. Slovenija skupaj z Madžarsko sodi po oceni mednarodne bonitetne hiše Dun & Bradstreet na prvo mesto po ratingu v regiji. Nezaposlenost po lestvici ILO je 6.4%, kar se skorajda da primerjati z avstralsko.

Obdobje zadnjih nekaj mesecev je bilo za Slovenijo izrednega pomembno – polno zgodovinskih dogodkov. Prejeli smo povabila za EU in zvezo NATO. Marca meseca smo imeli referendum, čigar rezultat (90% za EU in 66% za NATO) je bil dokaj prepričljiv. Bil je to dokaz, da Slovenci vedo, kaj in kam hočejo in to v kljub izjavam nasprotnikov teh integracij, da bomo z vstopom v EU in zvezo NATO izgubili suverenost, kulturno in jezikovno identiteto. Slovenija in ostale države kandidatke so 16. aprila v Atenah podpisale pristopno pogodbo za EU. Od 8. maja pa v evropskem parlamentu že aktivno sodeluje sedem slovenskih parlamentarcev. Ameriški kongres je pa na isti dan, 8. maja, ratificiral naše članstvo v NATO. S tem so formalnosti praktično pri kraju. Čakamo še samo na tisti prvi maj prihodnje leto, ko bomo postali polnopravni člani te ugledne družbe enakopravnih držav.

EU in zveza NATO sta za Slovenijo jamstvo za mir, varnost države in prosperiteto njenih državljanov. Sta jamstvo, da se bodo uveljavljala načela demokracije in pravne države ter zaščite človekovih pravic.

Vsem bralcem Misli in rojakom širom Avstralije moje čestitke za državni praznik!

Fredi Brežnik

častni generalni konzul RS v Avstraliji

Beseda, kamen, les

**Pesnik nisem
ne kipar;
vendar klesar,
rezbar, pisar.**

**LJENKO URBANČIČ (na fotografiji z ženo Beverley)
je letos izdal knjigo z naslovom ŠE NEKAJ IVERJA.
Od tam ponatiskujemo to njegovo razmišljanje
(stran 28-29).**

Ne štejem se za pesnika. V svoje sem do nedavnega imel le dve pesmi. Obe sta bili spočeti iz nemočnice. Prva je nastala v oktobru 1943, ko smo ustvarjali Domobranstvo, slovensko narodno vojsko. Vojska – pa brez ene same lastne pesmi. Kaj vraga čakajo naši pesniki in skladatelji. Nekaj silnega me je zagrabilo pri srcu in in čez noč so privreli v štirih kiticah »legionarji, domobranci« ter zapeli, »da svojo zemljo ljubimo«. Ko je bil predor prevrtan, so se skozenj kaj kmalu vlile še druge in lepe domobranske pesmi.

Politični emigraciji so od doma dolga leta ponujali spravo. Njihovo spravo. Takrat so tudi pod Južnim križem viseli svinčeno – sivi oblaki. Režim je uspešno ustvarjal sloves boljševiku Titu kot prijatelju svobodnega sveta, človeku, ki se je drznil postaviti po robu drugemu, veliko bolj imenitnemu boljševiku, Stalinu. Zato ni bil čudež, da so tudi kakšnemu domobrancu klecnila kolena. Kot denimo tistemu na pogrebni sedmini, ki je izvil iz sebe: »Tudi mi smo pobijali!«

»Človek božji, govori v svojem imenu,« sem mu odvrnil. »Koder sem hodil jaz in moji soborci, ni bilo pobijanja.«

Mož je pobegnil iz morišča in verjamem, da ni nikoli ubil nasprotnika izven boja. Kaj ga je nagnalo, da se je sedaj skesano trkal po prsih? Je bila prisila v takšni ali drugačni obliki?

Leta 1975, ko smo pripravljali Slovenski obzornik v Avstraliji, sem se obrnil na pesnika, da

izrazi naše misli o spravi. Ko je mož to kmalu storil, me je temeljito razočaral, zakaj pesem ni bila sprava, temveč le molitev za odpuščanje. Ni si upal omeniti vsiljenega simbola peterokrake niti tisoče zamolčanih grobov. Njegovo spravo sem zavrnil in kaj hitro napisal svojo, v kateri sem odklonil režimsko »med ječarjem in jetnikom, umirajočim in krvnikom.«

Često v življenju ne gre in ne gre brez jeze, tem bolj, če je svete prirode.

Peščenec v Modrih gorah je včasih siv, redko rdečkast, često pa medene barve. Skozi leta počrni, vendar se pusti okopati z vodo in krtačo. Bogomilo in Črtomira sem izklesal iz dve in polmetrske skale, na zaželjeno mesto pa smo posadili težek par s strojem.

Še sam zelenooki domobranec iz Hiengovega literarnega krožka v Gradišču, Jaka Savinšek, ki je bil kipar kot se spodobi, bi se ga mogoče razveselil; zelo zmerno, se razume.

Jokajočo mater sem upodobil iz rdečega evkalipta. Neizprosno avstralsko sonce ji je prav kmalu izpilo življenja polno rdečino in jo odelo v častitljivo sivino.

K ukvarjanju s podobarstvom v kamnu in lesu pa me ni nagnala jeza, temveč se mi je ponudila in me silovito pritegnila božanska tvarina sama. Ostalo sta opravila dleto in kladivo – jek jek jek.

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
 p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
 PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
 E-mail: rafael@zeta.org.au
 valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

ZADNJE MESECE je bilo po vseh verskih in kulturnih središčih zelo živo, ve povedati slikovni material, ki je pred nami pri posameznih člankih.

Srečanje bolnikov, 20.marca, dan po koncertu upokojencev v Darling Harborju, je bilo hvalevredno delo naše molitvene skupine. Tudi za romanje k Mariji Schoenstattski – Mulgoa, 8. aprila, so ti poskrbeli.

Zadnjega marca smo se zbrali slovenski pastoralni delavci v Avstraliji pri sv Rafaelu v Merrylandsu. Razgovarjali smo se o skrbih in delih, tudi o načrtih našega delovanja. Pregledali smo račune, ki so skrb naših središč, žegnanje ob prazniku zavetnika sv. Rafaela (letos bo to 28. septembra), mladinski oziroma slovenski koncert, ki bo pri sv. Rafaelu 4. oktobra in skupna maša udeležencev na koncertu v nedeljo. Tudi o nadomeščanju bratov, ki bodo v tem letu šli na zasluženi dopust, smo se pogovarjali. Letos bosta šla v domovino za par mesecev brata iz Kew in Adelaide.

Prvi je odpotoval p. Ciril na slavlje staršev (mamina 80-letnica, zlati jubilej njegovih staršev v

februarju in njegova 50-letnica na Miklavžev večer, ter 30-letnica mature).

Pastoralni obiski na naših podružnicah v tednih po prazniku Vstajenja, so tudi naša posebna skrb in veselje. Poleg rednih obiskov v Figtreeju, Canberri, Newcastleu, so bila tudi praznična

Priprava "Rafaela" za pošto.

srečanja: v Wollongongu in v Canberri na samo veliko noč; na Zlati obali, Surfers Paradise, Brisbanu in okolici, Sončni obali v lepi Marijini cerkvi v Buderim.

Na praznik Anzac Day smo imeli na Triglavu molitve za pokojne v Gallipoliju in v drugih vojnah do današnjih dni v parku pri Cankarjevem spomeniku v angleškem jeziku in v slovenščini in predstavnik anglikanske verske skupnosti. Precej se nas je zbralo, da smo z molitvijo, pesmijo in navzočnostjo popestrili spomin, če tudi je kazalo, da nam vreme ne bo naklonjeno. Sledila je večerja za vse. Že naslednji dan, v soboto 26. aprila me je prijatelj Renzo Trinco odpeljal na letališče, ker sem šel na redno pastoralno delo na Zlato obalo in

Romarji pri Mariji Schoenstattski.

Utrip s srečanja bolnih in starejših v Merrylandsu.

QLD – Kraljičino deželo. Na letališču v Cooloongatti me je sprejel g. Marijan Polak in me odpeljal na svoj dom ob morju, kjer je bila kar kmalu večerja, ki jo je pripravila gospodinja Jožica. Zaradi pomanjkanja časa in daljave ni bilo mogoče ustreči

Pater Filip s Čehovimi in Vahovimi.

gospe Albini Vah in iti na obisk k dosedanjim dobrotnikom in prevoznikom v Nerang. Hvala Bogu, da so gostitelji Polakovi izrazili željo, da bi prišel prihodnjič že v petek popoldne ali pa vsaj v soboto

Živa Cerkev na Planinki.

zjutraj. Tako bo mogoče iti na obisk in še pogledati lepote in zanimivosti kraja. Še isti večer smo imeli sveto mašo v župnijski cerkvi Srca Jezusovega v Surfers Paradise.

Po maši smo se nekateri odločili, da bomo obiskali bolnico Pavlo Žohar. Obiska, posebej najodličnejšega gosta - Jezusa, je bila vesela v zavesti, da je On najboljši zdravnik in tudi sam zdravilo. Po vrnitvi in počitku, smo se zjutraj odpravili v Cornubio, kjer se nas je kar veliko zbralo kljub hudim nalivom. Dvorana Planinka je bila lepo okrašena za bogoslužje.

Na povabilo p. Cirila, je odpotoval p. Filip v Kew - Melbourne kar za dva meseca... Dopustnika bo pričakal p. Valerijan, ki bo kmalu po vrnitvi domov, šel za nekaj časa v Južno Avstralijo (SA) – v Adelaide, ker bo p. Janez odšel na dopust.

p. Filip

PO ŠTIRI IN POL URNI vožnji z avionom sem v soboto, 3. maja 2003, prispel v Perth, WA. Na letališču sta me pričakala g. Silvo Bezgovšek in soproga Nina. Nato smo se odpeljali v Osborne Park k gostoljubni družini Slavka in Anice Tomšič, kjer sem stanoval ves teden, vključno dve nedelji, ki sta določeni za slovensko službo božjo za rojake v Perthu. Naj omenim, da sta Slavko in Anica Tomšič prijazna gostitelja slovenskega duhovnika vsakokrat, kadar se mudi v Perthu. Gostila sta tudi vse slovenske goste - med njimi tudi škofo, ki so bili tu na dušnopastirskem obisku.

V nedeljo, 4. maja, je gospa Anica Tomšič povabila na kosilo krajevnega župnika g. Michaela Gatt, ki nam vedno dobre volje odstopi cerkev za našo službo božjo obe nedelji. Po kosilu smo se takoj odpravili v cerkev sv.

Romarsko kosilo v New Norcia WA ob lanskem obisku mariborskega škofa dr. Franca Krambergerja in provinciala p. Staneta. V ospredju je Slavko Tomšič.

Kierana, kjer so nas že čakali rojaki. Tudi organistinja Milie Stockbauer je bila že za orglami in tudi pevci ob njej. Pri maši je bilo navzočih 40 rojakov. Po maši sem se z vsemi srečal pred cerkvijo. Za naslednjo nedeljo sem jih zopet povabil in naročil tistim, ki fotografirajo, naj prinesejo fotoaparate za fotografiranje tukajšnje skupine za prihodnjo objavo v Mislih. Teden med obema nedeljama je bil določen za obisk bolnikov. Slavko Tomšič, Anica Kočar, Marija Stocbauer in Ferdo Pestotnik so se ponudili, da me peljejo k bolnikom in se jim na tem mestu iskreno zahvaljujem. Tako je teden kar hitro minil in treba je bilo dati slovo tukajšnjim rojakom in se podati na vzhod. Spotoma sem se ustavil za dva dni v Melbourneu, kamor me je povabil p. Ciril pred obiskom svojih staršev in sobratov v domovini.

p. Valerijan

Kratek čas med izdajo prejšnje in pripravo zdajšnje številke »Misli« pri sv. Rafaelu ni prinesel kakšnih velikih dogajanj. Koledar pa se je kljub vsemu obrnil na mesec maj. To je Marijin mesec, ki nam vedno postreže s kakšnim zanimivim šmarničnim branjem. Tisti pa, ki skrbijo za lepo urejeno in okrašeno cerkev, se vedno ta čas potrudijo in polepšajo, še posebej lesen relief Marije Pomagaj, ki visi ob križu. Ob začetku meseca, pa je na prvo nedeljo moški zbor ob koncu maše dodal k lepemu mašnemu petju še pete litanije Matere Božje, ki smo jih zaključili z blagoslovom z

Najsvetejšim. V tem času, kot je bilo že omenjeno, poteka v Perthu (WA) vsakoletno dušno-pastirstvo za rojake na tem delu Avstralije. Letos je tja odpotoval p. Valerijan, ki bo poleg dveh nedeljski maš namenil svoj čas za obisk, pogovor in zakramente namenil bolnikom in onemoglim, ki jih je v naši skupnosti vedno več. Zato za obiskovanje bolnikov niso le duhovniki, temveč tudi vsak izmed nas, ki čuti, da ga nekdo potrebuje v bolezni in osamljenosti. Prav v ta namen, da se bolniki in upokojenci družijo, so skupna srečanja s kosilom, kot je bilo v četrtek, 15. maja 2003.

Kot je že v praksi, se vsaka naša tržnica v Merrylandsu konča z dobrim izkupičkom. Ob tej se je nabralo še precej več darov, kot ponavadi, zato se moramo ob tej priložnosti kar takoj zahvaliti vsem darovalcem, ki tako omogočite našim »trgovkam«, da lahko »glijajo« za štantom. Nekatere so prav nadarjene za prodajanje. Hvala seveda tudi kupcem.

Materinski dan je bil letos na nedeljo duhovnih poklicev. Materam smo se zahvalili po maši v dvorani s šopkom rož in požirkom »kratkega«, programom otrok Slomškove šole in piknikom.

Romanje v Penrose Park – Za tokratno romanje se je prijavilo rekordno število romarjev, zato smo morali predvideni avtobus (14 sedežev) »raztegniti« kar na 20 sedežev. Upamo na lepo vreme in prijetno vzdušje.

V pričakovanju prijetnih dogodkov v naslednjih dnevih se iz Merrylandsa poslavljamo

Zbrani pri odpošiljanju "Rafaela".

in hkrati zagotavljamo podrobne opise v naslednji številki »Misli«. Urednikoma »Misli« pa želimo srečno pot, prijeten dopust in čimprejšen povratek nazaj.

SPORED PO PODRUŽNICAH

Wollongong – Figtree

5.00 pop. – redna služba božja je vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu. Če je sprememba, je objavljena v nedeljo ob 8.00 zj (Sydney 1386 kHz AM), in na vaši lokalni postaji VOX 106.9 MHz FM od 10.00 do 11.00 dop vsako nedeljo

Canberra - Garran

18. maj – 5. velikonočna nedelja: 6.00 zv. – redna služba božja

15. junij – SVETA TROJICA: 6.00 zv. – redna služba božja

20. julij – 16. navadna nedelja: 6.00 zv. – redna služba božja

17. avgust – 20. navadna nedelja: 6.00 zv. – redna služba božja

Ta služba božja je v cerkvi sv. Petra in Pavla – Transfiguration Parish North Woden, Wisdom st. Garran, ACT vsako 3. nedeljo v mesecu. Obvestite se med seboj in pridite.

Ta služba božja je za VAS.

Newcastle - Hamilton

29. junij – Sv. Peter in Pavel: 6.00 zv. – redna služba božja

Redna služba božja je v stolnici Srca Jezusovega, Hamilton (Newcastle). Po maši

srečanje v dvorani. Nadalnje nedelje je slovenska sv. maša pri vas: 31. avgusta, 30. novembra in 28. decembra 2003.

Gold Coast (Zlata obala), QLD

16. avgust – sobota po Velikem Šmarnu: 7.30 zv. – slovesna sv. maša, cerkev Srca Jezusovega, Fairway Dr., Clear Island Waters, QLD. Lepo vabljeni!

Cornubia »Planinka«, QLD

17. avgust, nedelja – 20. navadna nedelja: 10.30 dop. – slovesna sv. maša, sledi običajni piknik.

Sunshine Coast (Sončna Obala) Buderim, QLD

Pri vas bo slovenska služba božja na isto nedeljo kot na »Planinki«, 17. avgusta. Sveta maša bo ob 5.00 popoldne v cerkvi Matere Božje (St. Mary's) Buderim, QLD (v isti cerkvi kot zadnjič). Pridite vsi od blizu in daleč.

O tem obvestite tudi tiste, ki ne bodo brali tega in ne slišali radijskega obvestila.

Lepo vabljeni!

Uroš Ergaver

LJUDMILA BOŽIČ se iskreno zahvaljuje za izraze sožalja, za molitve in cvetje ob izgubi sina Hermana Žaides. Hvala pevskega zboru iz Figtree za petje pri pogrebni maši v Dapto, obema patroma iz Sydneya za somaševanje in spremstvo na pokopnikovi zadnji poti na Lakeside pokopališče. Bog povrni vsem!

Ljudmila Božič, Dapto NSW

Vi ste luč

Mati Terezija, sestra v sariju, oblačilu revnih indijskih žena, je nekega dne šla na obisk med uboge v predmestju melbourn. Pretreslo jo je, ko je videla bivališče človeka med škatlami iz lepenke in pločevine.

Rekla mu je: »Daj da počistim tvoje bivališče in ti popravim ležišče.« Ubožec je odklonil: »Je že dobro tako!« Ona pa je vztrajala: »Še boljše pa bo, če mi boš pustil nekoliko urediti.« Med pospravljanjem je v kotu opazila veliko svetilko, pokrito s prahom. Že dolgo je ni nihče vzel v roke. »Kako lepa svetilka! Ali je nisi nikoli prižgal?« Le komu bi jo mogel prižgati?« Je vzdihnil starec. »Že leta ni nihče prišel k meni. Ni je bilo treba prižgati.« »Ali bi prižgal luč, če bi ti poslala naše sestre?« je vprašala Mati Terezija.

»Seveda bi jo.« Poslala mu je svoje sestre in življenje tega nezaupljivega moža se je spremenilo. Dve leti pozneje je sestram, ki so mu stregle, naročil: »Povejte moji prijateljici, da luč, ki jo je prižgala v mojem življenju, še gori.

Jezus je prinesel pravo luč: luč življenja. Naroča nam, naj jo s svojo dobroto posredujemo drugim. »Tako naj sveti vaša luč ljudem, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«

Marija Kmetova

45

Sveti Francisek Asiski

Brat Leon je storil, kakor je želel oče, in trikrat je odprl knjigo in vselej zagledal zgodbo o Kristusovem trpljenju. Vsako pot je Frančišek bolj sklonil glavo in tretjič je zavzdihnil:

»Trpeti, trpeti – tako mi govoriš, Gospod!

Sprejemem križ, nosil ga bom do tiste poslednje ure. Razumem, Jezus, Ti križani, tako mučeniško krono si mi namenil. Bodi zahvaljen!« Čez nekaj časa je dejal:

»V nebesih pa bo mir in pokoj in veselje na veke. In kakor v onih prvih časih v Porcijunkuli, je bilo Frančišku, ko je brat Leon oblekel belo mašno srajco in se ogrnil z rdečim, kakor kri živim plaščem in je pričel brati mašo. Na kameniti plošči je bil oltarček: križ, dvoje sveč, kelih in knjiga. Za njim rdeče in sivo modra progasta skala, pred njim ozek pas trate, na njej mašnik Leon, zraven njega ministrant Frančišek in Angelo in Masseo. Pod njim prepad in ostro odsekan obronek in razgled: naročje holmcev, rumenih, peščenih gričkov in temnozelenih, še v meglo zavitih gozdov. In v dalji visoke gore, vrh njih drobno zlatordeče oko sonca z neskončno dolgimi pajčevinastimi žarki, ki so nalahno tipali po zemlji in kresali iskre z rosnih kapljic, da so blestele rdeče in zeleno in rumeno ter prižigali lučke na listju in budili ptice in pajke in čebele in mravlje. Kadar se je Leon obrnil in je zagledal vse to, je videl stvarnika na prestolu in pod njim stvarstvo in srce mu je zastalo spričo božjega veličastva. Krepko je izgovarjal besede, Frančišek pa je molil pri evangeliju: »Zahvaljen

bodi, Gospod, za besede svetega evangelija in Te prosim, da bi živel po njih in, da bi živeli tudi drugi, posebno pa moji bratje.« Potem je pozvonil z drobnim zvončkom, ki mu je šel glasek komaj do bližnjih bukev in je dejal: »Darujem ti vse svoje misli, želje, kretnje, besede in dejanja in vse tiste, ki so z menoj in, ki molim zanje.«

Pri Sanktusu so priletele ptice in so zapele, da je svet, svet in svet Gospod in pri povzdigovanju se je zablestela sveta hostija kakor v časih v Porcijunkuli in je Frančišek videl Kristusa, kako stoji med njimi in zbira njihove prošnje in jih posluša. Prišli so hroščki in čebele so brenčale nad kelihom, kamor je gledalo sonce. Frančišek se je v duhu zazrl v križev pot Gospoda in je zaslišal udarce bičanja in križanja in zasmeh in zaničevanje. Ko so se po sv. obhajilu združili vsi s Stvarnikom še tesneje, najtesneje, je šla pri blagoslovu Leonova roka v znamenju križa čeznje in so vsi vstali, so bili poživljeni in okrepečani za pot zemlje in neba. In Frančišek je odšel dalje v gozd in brat Leon je šel z njim in sta molila. Včasih se je zazdelo Leonu, da je bil Frančišek višji od njega, da je rastel in rastel čez najvišje vrhove. Pa je padel Leon na kolena in vzkliknil: »Zaradi tega svetega moža mi bodi milostljiv, Gospod, ki sem tak ubog grešnik!« Frančišku pa se je zdelo, kakor, da je prišel sam Jezus. Tako natančno ga je videl pred seboj, kako sedi na kamnu in ga čaka. V nočeh je bilo Frančišku najhuje. Zbadale so ga telesne bolečine, zaspati ni mogel. In zdelo se mu je kakor, da bi videl angela

z goslimi v roki, ki mu je rekel: »Frančišek, zaigral ti bom, kakor igramo pred Božjim prestolom v nebesih.« Pa je pritisnil gosli na lice in le enkrat je potegnil z lokom po strunah. In glej, Frančiška je napolnila tolika radost in mu je bilo tako blaženo v duši, da ni čutil telesa ne bolečin. A, če bi bil angel še enkrat potegnil po strunah, bi bil moral od prevelike sladkosti umreti. Po velikem šmarnu je dejal bratom, da pojde iz celice v votlino onkraj prepada in se bo ondi postil štirideset dni do svetega Mihaela. In Leonu je dejal: »Pridi k meni enkrat podnevi in mi prinesi kruha in vode, drugič pa pridi ponoči za jutranjice. Preden pa stopiš na tisto brv, na bruno, zakliči: »Gospod, odpri moje ustnice!« In, če ti bom odgovoril In tvoja usta naj oznanjajo Gospodovo hvalo,« pojdi čez mostiček in bova skupaj molila. »A, če ti ne bom odgovoril, se kar lepo vrni.«

Leon je izpolnjeval to očetovo željo dan za dnem in noč za nočjo. In večkrat je stal pred brvjo in mu je burno utripalo srce, ko ni dobil odgovora in se je ves potr vtiral v vračanje in bil žalosten in v skrbeh.

Frančišek pridiga pticam, ob njem brat Leon.

»Takole bom prišel nekoč,« si je mislil, »pa spet ne bo odgovora in moj ljubi oče bo mrtev. O kaj, kaj bom počel brez njega!« Pa je bil nekega dne Frančišek posebno slab, ko ga je videl Leon podnevi. Ves tisti dan so Leona preganjale hude skrbi, da ni imel miru in še moliti ni mogel. Komaj je čakal noči, da spet pojde k Frančišku in ga vpraša, naj mu za božjo voljo vendar pove, kako mu je in naj bolj skrbi zase.

Mrzla je bila tista noč in trdi so bili obrisi gozda v mesečini. Že uro je čepel Leon pri brvi, potem je zaklical: »Gospod, odpri moje ustnice!« Poslušal je, prisluškoval, natančno je slišal čebljanje studenčka – Frančiškovih besed ni bilo. Kri mu je zaplala v glavi, zašumelo mu je v ušesih: »O Jezus – mrtev je!« je vzkliknil v srcu in zaječal. Previdno je stopil na brv, se splazil naprej in obstal tik votline. Sklonil se je in zaslišal polglasne besede: »Moj preljubi Gospod in Bog, kaj si Ti, a kaj sem jaz, tvoj mali, ničvredni črv?« In je zagledal Frančiška, kako je ležal vznemirjen z razprostrtimi rokami kakor na križu na tleh in se mu je svetilo lice v mesečini. Leona je spreletela groznica, obenem mu je postalo tako toplo pri srcu, da so se mu orosile oči in bi bil najrajši objel očeta in se razjokal na njegovih prsih. Spet je ponovil Frančišek iste besede, Leon se je nehote zganil, da je zašustelo dračje. Tedaj je mahoma vstal Frančišek in vprašal: »V imenu Jezusovem, stoj, kdorkoli si že in se ne premakni z mesta!« Približal se je Leonu, ki se je tako prestrašil, da bi se najraje pri priči pogreznil v zemljo. »Kdo je?« je vprašal Frančišek in obstal. In ves je drhtel Leon, ko je odgovoril: »Jaz sem – Leon!«

»O ti Leon, ovčica božja,« je dejal Frančišek, »Zakaj si pa prišel? Ali ti nisem rekel, da me ne smeš zalezovati? V imenu svete pokorščine mi odgovori, ali si kaj slišal?«

In Leon je odgovoril s trepetajočim glasom: »Oče, slišal sem, da si govoril in iskreno ponavljal: Moj preljubi Gospod in Bog, kaj si Ti, a kaj sem jaz, tvoj mali ničvredni črv?« In je pokleknil in vprašal z vsem spoštovanjem: »Prosim te oče, da mi razložiš besede, ki sem jih slišal. « *se nadaljuje*

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Avenue
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: (08) 8346 9674
 Fax: (08) 8346 2903
 E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUZINA ADELAIDE

V soboto, 26. aprila 2003, je bila sprejeta v občestvo božjih otrok Sarah Julianne Harding. Starši mama Silvana roj. Kresevič, oče Toby Harding, botra pa Nives in Branko Kresevič. Sari želimo, da bi rastla v zdravo krščansko osebnost in da bi ji starši in botri bili svetel zgled krščanskega življenja. Staršem iskrene čestitke!

Na prvo nedeljo v mesecu maju, ki je posvečen nebeški Materi Mariji, smo se zbrali na Christian Brothers nogometnem igrišču k marijanski procesiji. Letos mineva že 54 let, odkar je takratni adelaidski nadškof Matej Biovič, ki je bil po rodu dalmatinskih staršev, rojen v Perthu v zahodni Avstraliji, pričel s to pobožnostjo v čast nebeški Materi Mariji. Vedno več je prihajalo beguncev iz Evrope in drugih celin. Vsak je odšel iz domovine v prepričanju, da bo našel svobodo in boljši kos kruha. Mnogi so bežali pred kumunizmom iz Slovenije in drugih vzhodno evropskih držav. Avstralija, jim je postala novi dom - v začetku ni bilo tako rožnato. Niso znali angleškega jezika, drugačna kultura, drugi običaji in še velikokrat zapostavljanje in sprva ni bilo duhovnikov, ki bi jim delili zakramente v njihovem materinem jeziku. Vse to so bili razlogi, da je nadškof Biovič na prvo nedeljo v mesecu maju leta 1949 v semenišču v Rostrevorju na procesiji posvetil in izročil adelaidsko nadškofijo nebeški Materi Mariji. In od takrat se iz leta v leto zbiramo k procesiji. Letošnja procesija in pridiga nadškofa Wilsona je bila z geslom "Molitev za mir v svetu". Naša slovenska skupnost se vsako leto zbira ob banderi, na kateri je podoba Marije Pomagaj z Brezij. Ob lepi podobi Marije Pomagaj, ki jo je naslikana gospa Marijana Zupančič in naših lepih slovenskih narodnih nošah, se zaustavi marsikdo in reče, kako lepa podoba in kako prikupne narodne noše. Med procesijo smo

letos poslušali evangeljske odlomke, razmišljanja, molitev svetlega dela rožnega venca in petje. V sprevodu so nesli Marijin kip, za njim pa se je vila procesija od zbirnega kraja do provizoričnega oltarja - vsako župnijo in emigrantsko skupino je vodil nosilec bandere. V govoru se je nadškof zaustavil ob miru, ki naj bi zavladal po vsem svetu; povabljeni smo, da molimo zanj. Po homiliji so bile še prošnje za vse potrebe, ne samo za mir, tudi za nove duhovniške in redovniške poklice. Po blagoslovu in zahvali smo se razhajali v čudovitem majskega nedeljskega popoldnevu duhovno bogatejši na svoje domove.

Na procesiji se vsako leto zbere kar precej Slovencev v primerjavi z drugimi skupnostmi in župnijami, se pa vidno opaža, da je iz leta v leto manj ljudi in večina so starejši. Upajmo, da bo prišel čas, ko se bodo začeli zanimati tudi mladi.

IN KAJ BO V MESECU JUNIJU?

19. junija je praznik Rešnjega Telesa in Krvi. Praznik je v četrtek, pri nas bo v nedeljo po maši, če bo lepo vreme, procesija okoli cerkve z oltarji, evangeliji in prošnjami za vse potrebe in blagoslovom, v slučaju slabega vremena bo slovesnost kar v cerkvi.

27. junija je praznik Srca Jezusovega. Ob 9.30 bo sveta maša, nato izpostavljeno Najsvetejše in molitev za duhovniške in redovniške poklice, rožni venec in blagoslov.

Vsak petek ob 9.30 je v naši cerkvi sveta maša, po maši pa molitev za poklice. Vabim tiste, ki imate čas in ne hodite v službo, da se pridružite naši molitveni skupini. Vsi smo potrebni molitve!

Nedeljska šola je vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu. V nedeljski šoli se bodo otroci pripravljali na prejem zakramenta svete spovedi in prvega obhajila. Starši, če želite, da bo vaš otrok

prejel zakramente v slovenski skupnosti, ste vabljeni, da pripeljete otroke v nedeljsko šolo.

Nedelja dobrega pastirja je bila zaznamovana z molitvijo. V naši slovenski skupnosti smo ves teden po maši molili za nove poklice v petek pa je bila po maši molitvena ura za poklice in se je udeležilo lepo število. Danes pa ob lepi topli jesenski nedelji se je zbralo precej več ljudi kot v navadnih nedeljah poleg nedelje dobrega pastirja smo praznovali materinski dan, ki ga zapadni svet praznuje na drugo nedeljo v mesecu maju. V molitev smo vključili duhovniške in redovniške poklice in naše žive in pokojne matere. Oba poklica sta povezana z žrtvijo in ljubeznijo. Kakor se mora duhovnik žrtvovati za ljudi, ki so mu zaupani in to z ljubeznijo, tako je materinski poklic ljubezen žrtvovanje in dobrotu, služiti družini.

Najprej bi rad povedal kako je pravzaprav nastal materinski dan, večina misli, da se je vse začelo s prodajo voščilnic in daril, vendar to ni res. Materinski dan sega daleč nazaj v Rimske čase. Leta 1900 je bilo prvo praznovanje materinskega dneva v Ameriki in končno leta 1914 postane materinski dan praznik v Avstraliji in drugih državah.

Prvo praznovanje materinskega dne seže v Grčijo, kjer so Grki na svojem letnem spomladanskem festivalu častili mamo Rheo.

V Ameriki je materinski dan začela žena Ana Jarvis. Ana je živela v revni vasici, kjer so matere po večini skrbele doma za družino in je hotela doseči, da bi se na ta dan mater in njihovega požrtvovalnega dela in skrbi za družine še posebej

spomnili. Ta dan je zato tudi poimenovala materinski dan.

Po njeni smrti leta 1905 je njena hčerka, ki je bila tudi Ana, njeno delo nadaljevala. Spomnila se je, da je njena mati vedno dejala, da je veliko dni v letu posvečenih očetom, ne pa tudi materam. Skušala je dobiti podporo tudi od politikov, od predsednika Taft in Rosvelta, v upanju, da bodo njeno kampanijo podprli. Leta 1908 je organizirala cerkveni obred za svojo mater in je vsem prisotnim podarila bel nagelj, ki je bila materina najljubša roža. Leta 1913 je parlament odločil, da morajo vsi predstavniki parlamenta nositi bel nagelj vsako drugo nedeljo v mesecu maju in proglasil ta dan za materinski dan. Leta 1914 so ta dan začele kot materinski dan praznovati tudi druge države, med njimi tudi Avstralija, ki je za materinsko rožo prevzela krizantemo.

Toliko kratke zgodovine, da boste razumeli zakaj pri nas praznujemo maja ne pa marca. Tudi ves mesec maj je posvečen nebeški Materi Mariji.

Pri vas doma je krizantema simbol za mesec november, ko se spominjamo pokojnih tu pri nas pa za materinski dan, . Naše matere, ki so prišle danes k slovenski maši so dobile rdeč nagelj, ki je neka simbol slovenskega šopka. Kot sem že omenil smo pri maši molili za naše matere po maši pa je bil v cerkvi kratek kulturni program posvečen materam v zahvalo in priznanje za njihovo nesebično ljubezen. Program je pripravila Stanka Sintič sodelovali pa so starejši v slovenskem jeziku tretja generacija pa angleško. Maše se je udeležil

iz tukajšnjega parlamenta minister, ki ima v vladi kar štiri funkcije: minister za pravosodje, multikulturne in potrošniške zadeve in državni tožilec. Po maši pa, kot se za take prilike spodobi so vse matere in žene postregli s kosilom; pripravila ga je gospa Angela Dodič s sodelavci.

Vsem iskrena hvala za sodelovanje.

p. Janez

Pestrost pri sveti maši na materinski dan.

p. Ciril A. Božič OFM
 Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO BOX 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787; 98538118
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: ciril@infoxchange.net.au
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

LETOŠNJE MAJSKE ŠMARNICE so bile posvečene rožnemu vencu. Veliko lepih misli nam je posredoval opat cistercijske opatije v Stični pater dr. Anton Nadrah.

MATERINSKI DAN smo praznovali že na prvo nedeljo v maju. Bilo je prijetno, sproščeno in slovesno vzdušje. V teh Mislih objavljamo kar nekaj slikovnega gradiva s tega prijaznega dneva. Iskrena hvala učiteljicam in učencem Slomškove šole, mladim glasbenikom in pevcem, plesalcem folklorne skupine Iskra, ansamblu Avstralskih pet, društvu svete Eme pa za postrežbo in vsem, ki ste pomagali pri programu in izvedbi. Članice društva svete Eme so pri vhodu v dvorano pobirale prostovoljne prispevke za obnovo cerkve in zbrale \$450. Hvala vsem! Licitacijo šunke za ansambel Avstralskih pet, ki bo v juliju nastopal v Sloveniji, je zelo uspešno izvedel Andrej Fistrič. Zbrali so \$756 za ansambel, šunko pa je dobil Lojze Jerič, ki je tudi med sponzorji ansambla.

Na sam materinski dan, v nedeljo, 11. maja 2003, pa smo med deveto sveto mašo krstili Erika Petra Rodeta, sina Andreja Gregorja in Monike r. Bukovec iz Canberre. Andrej Rode slušbuje na slovenskem veleposlaništvu v Canberri kot tretji sekretar ali konzul in je nečak ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita dr. Franca Rodeta. Andrej in Monika sta bila rojena slovenskim staršem v Argentini. Erik Peter je tretji otrok mlade Rodetove družine. Ksaverja in Kati je krstil nadškof. Botra Miha Mali in Mirjam Štebe je zastopala misijonarka Marija Anžič. Ob 11.30 je bila sveta maša v Geelongu, kjer se je zaradi materinskega dneva zbralo veliko ljudi. Lepo je videti, da pridejo vaši otroci s svojimi družinami ob takšnih priložnostih skupaj z vami k slovenski sveti maši. Po maši je bilo v dvorani društva Ivan Cankar praznično kosilo in program.

Druga nedelja v juniju je praznik **BINKOŠTI**, naslednja nedelja pa praznik **SVETE TROJICE**.

Ob koncu programa na praznovanju materinskega dne smo obdarovali najstarejšo mamo, mamo z največ otroci in najmlajšo mamo. Najstarejša mama in mama z največ otroci (10) je mama Marija Barba, Tilka Lenko ima šest otrok in najmlajša mamica je bila Sandra Theakstone roj. Pavlič.

Matere sta počastila s pesmijo Ana Tegelj in Andrej Fistrič, Hugo Povh je umetniško recitiral pesem Mati sanja.

V četrtek, 19. junija, je praznik **SVETEGA REŠNJEGA TELESA IN KRVI**. Telovsko procesijo bomo imeli v nedeljo, 22. junija, po deseti maši. Spet ste povabljeni odbori in člani društev, da pripravite oltarje in sodelujete pri procesiji, kot ste to že lepo delali zadnja leta: Pri domu matere Romane Slovensko društvo Melbourne, pri sv. Antonu Planica, pred lurško votlino St. Albans in na vrhu stopnišča klub Jadran. Po končani procesiji bo v dvorani praznovanje praznika slovenske državnosti. Praznovanje, ki se bo sklenilo s kosilom, pripravlja Slovenski narodni svet Viktorije.

Zadnji petek v juniju – 27. junija – je praznik Srca Jezusovega, sobota, 28. junija pa praznik Marijinega srca. Za to soboto velja posebno vabilo vsem, ki boste v Sloveniji na dopustu, da se zberemo ob 10. uri pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Sporočite, prosim, to tistim, ki bodo na dopustu v domovini, pa tega ne bodo brali.

PRVA JULIJSKA NEDELJA JE PRAZNOVANJE NAŠIH ZAVETNIKOV SVETIH BRATOV CIRILA IN METODA. Pater Filip, ki me bo nadomeščal v času mojega dopusta, bo z vami praznoval in vodil slovesno bogoslužje. On bo tudi napisal priložnostno pismo, sam bom pa gotovo poslal pozdrave iz Slovenije.

GEELONG: Svete maše bodo 8. junija, 13. julija, 10. avgusta - ob 11.30 dopoldne.

ST. ALBANS: Svete maše bodo 8. junija, 13. julija, 10. avgusta ob 5. uri popoldne.

MORWELL: Sveta maša bo 22. junija in 24. avgusta ob 6. uri zvečer.

V ČASU MOJE ODSOTNOSTI me nadomeščata pater Filip Rupnik - od 21. maja do 15. julija - ter pater Valerijan Jenko od 15. julija do 8. avgusta 2003. Bratoma sem hvaležen za to pomoč in sodelovanje skozi vse leto tudi pri dopisovanju v Misli, prav tako tudi patru Janezu iz Adelaide, ki bo sredi julija tudi v Melbourne. Na obisk k svojim domačim, sorodnikom in prijateljem odhaja tudi misijonarka Marija Anžič.

KRST: Erik Peter RODE, rojen 03.01.2003 v Canberri ACT. Mati Monika r. Bukovec, oče Andrej Gregor Rode. Botra Miha Mali in Mirjam Štebe je zastopala Marija Anžič. Kew, med nedeljsko sveto mašo, 11.05.2003 (fotografija spodaj).

Charli McLENNAN, rojena 06.09.2002 v Melbourne. Mati Sue r. Mlinar, oče Andrew McLennan. Botra sta Sonya Mlinar in Paul Boswell. Kew, 18.05.2003.

Čestitamo novokrščencem, njihovim družinam in botrom.

POROKA: V soboto, 19. julija 2003, bo v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew poročna slovesnost. Poročila se bosta Veronika FERFOLJA (zakonska hčerka Viktorja in Angele roj. Čapelj) in Richard BROWN, sedaj bivajoča v Quenbeyanu v NSW. Poročil ju bo pater Janez Tretjak iz Adelaide.

TONE KUNTNER, pesnik in igralec, prijatelj slovenskih ljudi v domovini in po širnem svetu, kamor je rad zahajal med naše ljudi po vseh kontinentih sveta, kjer razkropljeni živimo, a ohranjamo slovensko občestvo, je **13. maja letos dopolnil 60 let svojega življenja**. Rojen je bil 13. maja 1943 na Tratah v Slovenskih goricah. Osnovno šolo je obiskoval na Zgornji Velki (Marija Snežna), klasično gimnazijo v Mariboru. Študiral je igralsko umetnost na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani, kjer je leta 1968 diplomiral. Postal je stalni član Mestnega gledališča ljubljanskega in pozneje docent za Umetniško besedo na Akademiji.

Je pesnik slovenske zemlje in slovenskega srca. Pogosto se spomni nas, njegovih rojakov v Avstraliji. Spoštovanemu pesniku in dragemu prijatelju Tonetu pošiljamo preko naših Misli pristrčna voščila ob 60-letnici življenja, ki je milost in dar. Dragi Tone, Bog Te živi in ohranjaj, v Njegovo čast in naše veselje! Naj bo Tvoja pot še naprej Sončna pot, kot tista, ki jo pomagaš tlakovati pri Mariji Pomagaj na Brezjah.

*V imenu uredništva in bralcev
Misli – Tvoj prijatelj pater Ciril.*

O PRIJATELJSTVU

Idem velle et idem nolle firma amicitia est.

O prijateljstvu še nismo govorili,
o vsem,
le o prijateljstvu še ne.
Saj o njem prijatelji ne govorijo.

Zares smo se prijateljsko družili,
peli, pili in se veselili.
Prijateljsko smo vsa nasprotja razrešili,
da ne bi si drug drugemu
ranljivih src ranili;
prijateljsko smo si roke sklenili,
da ne bi se ločili na potih,
ki so nas ločili.

A je le ločil nas krvavi čas:
ločil glas, - ko bi moral tiho biti,
ločil molk, - ko bi se moral oglasiti.

Je zdaj čas spregovoriti o prijateljstvu,
prijatelji?

OJ, KO NE BI BILO NOBENIH CEST

Po teh kočah
so zagledali luč sveta,
po teh gmajnah
so prepevali prve pesmi
in igrali prve igre
življenja,
po teh njivah
so doraščali
v naše upanje,
na tej zemlji
so preizkusili svoje moči,
po tej cesti,
po tej cesti so odšli.

Imeli so mlada srca,
imeli so bistre oči,
imeli so zdrave noge.

Oj, ko ne bi bilo nobenih cest.

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

V nedeljo, na dan Božjega usmiljenja 27. aprila, smo imeli na hribčku slovensko velikonočno sv. mašo, ki jo je daroval pater Filip. Patra je pripeljal iz Gold Coast v Cornubijo Marjan Polak, kjer so tudi tam imeli sv. mašo v soboto zvečer. Pater Filip nam je razložil pomen in svetopisemsko razlago praznovanja nedelje Božjega usmiljenja, katere praznik je na belo nedeljo postavil naš papež Janez Pavel II. Čeprav je to nedeljo močno deževalo, se nas je vseeno zbralo precej rojakov v dvorani društva Planinke, kjer so ob spremljavi harmonija pod vodstvom organista Staneta Sivca donele lepe velikonočne pesmi. Gospodinje so nam pripravile dobro kosilo z velikonočnimi pirhi, katere je naredila Milena Langeršek. Do sedaj niti nismo vedeli, da ima gospa Langeršek takšen artistski talent. Videli smo tudi njeno veliko zbirko različno obarvanih in risanih pirhov. Precej res lepih pirhov je tudi prodala med rojaki in denar darovala društvu. Takoj po kosilu se nas je en poln avto podal na pot proti Buderimu - Sunshine Coastu, kjer je pater tudi za tamkajšnje rojake imel sveto mašo. Med potjo smo se še ustavili pri Adolfu Koledniku, da smo mu želeli hitrega okrevanja, ker se zaradi bolezni ni mogel udeležiti slovenske službe božje. Tudi v Buderimu se nas je zbralo kar precejšno število. Mirka Zavnik je preskrbela vse potrebno, da smo imeli res lepo velikonočno srečanje. V ponedeljek pa sva se s patrom podala na obisk v nam vsem znano St Mary's church v South Brisbanu. Več kot 40 let nam je bila ta cerkev tudi slovenska cerkev. Tu smo se zbirali pri slovenskih mašah in v tej cerkvi so bili krščeni naš otroci in nekateri tudi birmeni. V tej cerkvi smo sprejeli tudi več slovenskih škofov in obiskov iz domovine. Zato je zgodovina te Marijine cerkve delno tudi naša zgodovina. V cerkvi naju je sprejela Margaret Boyle, ki piše zgodovino St. Mary's church. Tam sva videla na stenah tudi naše

slike in razlago o slovenskem udejstvovanju, oziroma udeležbi. Z gospo Margaret Boyle smo si izmenjali nekatere podatke ter obljubili nadaljnega sodelovanja. Gospa nama je dala knjižico, ki je bila izdana ob stoletnici cerkve. Pater Filip pa je še naredil par posnetkov z njegovo kamero. V torek je pater Filip na Mt. Mee daroval sv. mašo za našo Rožnovensko molitveno skupino tukajšnjega okolja, ki se že več kot deset let tedensko zbira po različnih domovih. Naslednji dan, v sredo, je pater že odletel nazaj v Sydney. Kot vidite je kar hitro minil ta čas patrovega obiska, v katerem je bil tudi še vključen obisk bolnice Ivica Mitič in Ane Čarman. Toliko za enkrat, pa še drugič kaj več.

Lep pozdrav, **Mirko Cuderman, QLD**

Hvala vam za redno pošiljanje naših Misli. Še posebna hvala za opis lepih znamk, katerih ne manjka v novi Sloveniji. Celo poštar mi je rekel: »Imate pa res krasne znamke v vaši deželi.« Verjetno je tudi on zbiralec znamk. Hvala še enkrat in ostanite nam zdravi in čvrsti še naprej!

Stanko Plaznik, QLD

Z veseljem sem sprejela velikonočno pismo, za katero se Vam najlepše zahvaljujem. Istočasno se Vam zahvaljujem, ker tako lepo, pridno in požrtvovalno skrbite za slovensko besedo. Želim Vam še mnogo uspehov in Bog naj Vam poplača za Vaš trud in prijaznost, ki jo dajete nam in slovenskim ljudem. Želim Vam srečno potovanje v Slovenijo, naj Vas Bog spremlja tja in nazaj ter Vam daje božjih moči za vedno. Ob tej priliki čestitamo Vašim staršem, ki bodo praznovali zlati jubilej poroke, naj jih dobri Bog še naprej ohranja in blagoslavlja, da bodo praznovali še mnogo let v krogu svoje družinice.

Marija Umek, VIC

Although I understand and speak primorski dialekt, I'm ashamed of my poor written Slovenian I try to read Misli so as not to forget my mother's tongue. My sister and I were born in Egypt and our early education was in French then in English when we came to Australia in 1959.

I miss the interaction with other people, especially those speaking Slovenian as I do not have much free time for myself. I used to go to Saturday morning Slovenian class conducted by Sandi Ceferin and Pavel Šraj as an adult student but I am now unable to go.

Alexander Braletitch, VIC

Najprej se vam prav lepo zahvalim za oglas v Mislih za mojo znanko Frančiško Vrtar. Ni se oglasila, mogoče se me ne spominja več ali pa Misli ne bere. Sporočam, da je novembra 2002, v Ulverstonu v Tasmaniji umrl moj otroški prijatelj **RUDI ZIMIČ**. Rojen je bil v Lenarski leta 1930.

Odrasel je pri starih starših na Drvanji pri Benediktu v Slovenskih goricah. V Avstralijo je prišel leta 1949 in se pozneje v Ulverstonu poročil z Beverli, ki je avstralskega rodu. Zapušča ženo ter hčerko in sina. Oba sta poročena. V Sloveniji pa zapušča brate in sestre. Naj počiva v miru! Lepo pozdravljam!

Terezija Ferencz, TAS

JACOB ALEXANDER WOOD je bil rojen 30. marca 2003 v Melbourne – mati Emma rojena Tomšič in oče Stuart Wood. Že v bolnišnici Royal Womens Hospital je prejel zakrament svetega krsta. Umrl je 11. aprila 2003. Pogrebni obred je bil v cerkvi St. Gerard's Warandye in bil nato pokopan na otroškem delu pokopališča Warrandye. Za njim žalujejo starši Emma in Stuart, stari starši Ivanka in Anton Tomšič in družina Wight.

Sožalje težko preizkušani družini.

p. Ciril

FRANČIŠKANI V SVETI DEŽELI, NAZAREŠKO SVETIŠČE IN OTOMANSKI FERMANI

Kustodija za Sveto deželo ima v svojem jeruzalemskem arhivu nekaj sto fermanov (listin), ki jih je podpisal sultan. Tam ima še mnogo drugih listin in dokumentov, ki so včasih še pomembnejši, kot je npr. hogget, fetva, premoženjska listina, ukaz, določilo in odločba - vse to je bilo napisano pred fermanom ali pa po njem. Za nas so posebej zanimive listine, ki govorijo o svetiščih, o frančiškanski listini, o varnosti romarjev in o pravicah kristjanov v Sveti deželi.

Leta 1943 je p. kustos za Sveto deželo imenoval posebno komisijo, ki je pod strogim in budnim očesom nadzornika prevedla sultanove listine iz arabščine in turščine v francoščino. Prevod je dobeseden in povsem zvest izvirniku - traduction litteralement litterale. Vse listine so iz otomanskega obdobja v Sveti deželi, torej med letoma 1517-1917. Leta 1986 jih je v majhni nakladi natisnil in izdal Franciscan Printing Press v Jeruzalemu. Z zanimanjem

pregledujemo listine o Nazaretu, romarjih in frančiškanih. Prvo listino je leta 1546 izdal Sulejman Kan I. predstojniku frankovske, kar pomeni latinske ali frančiškanske verske skupnosti. Dovolil je popravljati cerkev, ki je bila v razsulu. Frančiškani so se obrnili na vrhovno oblast, ki jo je predstavljala Visoka Porta, ker so jim nasprotovali nekateri visoki uradniki na območju Nazareta. Isti sultan je 12 let kasneje na posredovanje uradnega beneškega

predstavnik v Carigradu spet posredoval v korist frančiškanom in romarjem, ki so prišli v Nazaret in okolico. Frančiškane so sovražni ljudje motili pri njihovi zakoniti in pradačni posesti svetišča v Nazaretu tudi leta 1627. Amurat Kan IV. je zato ukazal, naj nihče več ne moti nazareških »duhovnikov, ki se imenujejo po sv. Frančišku«. Frančiškani so morali leta 1641, Nazaret celo zapustiti, čeprav so tam mirno prebivali več kot 100 let, kakor piše v sultanovi listini. K odhodu jih je prisilila surova in krivična oblast v Nazaretu (Safet). Za pomoč so prosili francoskega in beneškega veleposlanika. Sultan Ibrahim kan je frančiškanom potrdil vse stare pravice in ukazal nazareškemu oblastniku, da jim povrne vso škodo, ki so jo utrpeli, ko so jim sovražniki uničili samostan in jih oropali.

Frančiškanski samostan v Nazaretu je v Galileji prvi po časti in pomenu. Zato tudi danes skrbi za romanje v bližnje kraje, kot so Seforis, Tiberija, Kafarnaum, Kana, Nain, gora Tabor itd. Tudi leta 1685, ko so razni uradniki ovirali delo frančiškanov, so se zopet obrnili na sultana in jim je znova potrdil stare pravice.

Že samo bežen pogled v stare listine potrjuje, da je otomanska oblast imela svoj pravični red. Frančiškani so z vztrajnostjo poslanstvu evangelija premnogokrat izkusili mučeništvo,

vendar niso pozabili iskati starih pravic ravno pri oblastnikih, ki so jih stiskali. Otomanska oblast je minila, frančiškansko služenje je ostalo.

Kako daleč je Sveta dežela od Avstralije?

Sveto deželo lahko kristjani okušamo vsak dan, saj se v svetopisemske kraje vživljamo, ko poslušamo ali beremo Sveto pismo. Razdalje in oddaljenosti ne igrajo nobene vloge. Je pa vse drugače doživljati isto Božjo besedo na svetopisemskih krajih samih: na kraju Jezusovega rojstva v Betlehemu, na kraju Jezusovega smrtnega boja v Getsemanskem vrtu, na kraju oznanjenja Devici Mariji v Nazaretu.... To je pa dodatno izkustvo, ki mu rečemo prebiranje 5. evangelija, to je tistega, ki ga ni napisal evangelist, ampak so ga ustvarili dogodki na palestinskih krajih. Ta evangelij pa beremo, ko hodimo po Jezusovih stopinjah v Sveti deželi.

Ko boste načrtovali dopust v Sloveniji, si ga privoščite še en teden več in boste poromali v Sveto deželo s Komisariatom za Sveto deželo v Sloveniji, Tržaška 85, 1000 Ljubljana (e-mail: pater.peter@rkc.si).

To je pravi frančiškanski naslov za romanja v Svete kraje. Romanja so skozi vse leto. Poglejte si jih na spletnih straneh: www.rkc.si/cts/.

p. Peter Lavrih, ofm.

Papežev obisk na Hrvaškem

Hrvaška se pripravlja na tretji pastoralni obisk papeža Janeza Pavla II., ki bo 5. junija dopotoval v Rijeko, kjer bo stanoval do konca svojega obiska, 9.

junija. Od tam bo s helikopterjem poletel v Djakovo – Osijek, Zadar in Dubrovnik. Glavno slavlje tega obiska bo na binkošti, 8. junija, v Rijeki. V rumeni (papeški barvi) je izrisan križ, v katerem je sedem rdečih rombov iz hrvaške »šahovnice«, ki pomenijo tudi darove Svetega Duha, spodaj je črka M, ki jo vidimo tudi v papeževem grbu. Riba je prastar simbol krščanstva, modra barva pa je barva Jadrana in reke Drave.

VAŠI DAROVI

BERNARDOV SKLAD: \$70: Stanko Plaznik, Marta Samsa. **\$40:** Marija Umek. **\$30:** Marjan Perič. **\$25:** Krševan Miro. **\$20:** Anton Novak, Brezovec Lilijana, Marija Rotar, Paula Pregelj. **\$15:** Roza Kavaš. **\$10:** Milica Hajek, Gracijela Remec, Lidija Lapuh, Slavko Habjan, Angela Fatur, Jožefa Joželj, Marija Briševac, Vanda Zalokar. **\$5:** Terezija Simunkovič, Jožef Barat, Marija in Jože Nemanič, I.&A. Dežman.

ZA MISIJONE: Izkupiček prodaje butaric za cvetno nedeljo - **\$200:** Sonja Fisher (pri sv. Rafaelu v Merrylandsu). **\$126:** Albina Konrad (Figtree v Wollongongu). **\$50:** Matilda Kraševac. **\$30:** K. O.

ZA SLOVENSKE MISIJONARJE: \$240: A.&A. Konda. **ZA LAČNE: \$30:** A.&A. Konda. **\$5:** Marija Urbanc.

HVALA VSEM DOBROTNIKOM!

ureja Andrew Bratina

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo!

This month is Slovenia's Day of Independence – 25 June – marking twelve years as an official democratic nation.

As Slovenians we should all hold a sense of pride – no matter where we live – in the nation that our forefathers have fought to create.

I am glad to add that there are many people in our Victorian community who still hold onto their pride and culture by supporting the various community events.

Mother's Day

Although Mother's Day was on the 11th May, at Kew it is always celebrated one week earlier.

This year we had a surprisingly entertaining program – with people actively participating from all age groups (we were even treated to a couple of last-minute performers that decided that they wanted to take part).

All in all it was a great program. It is great to see so many people still involved and happy to support their mother's heritage.

Let them sing

Imagine the excitement of the mother's day performance. The audience was waiting with their drink seated at the long tables. The stage was ready, flowers for the oldest and youngest mum and the mum with the most children were waiting on the side stage.

Ivan Urdih and John Golja up in the sound and light box with the exact program in front of them all organized. Iris Dietnar and Pater Ciril were at the microphone for the introduction.

Children excitedly waiting to go on unable to

keep still, even more difficult to keep quite. Curtain just about to go up...this is it. One little girl puts her up her hand, 'Excuse me, Lydia I'd like to sing ba-ba black sheep'. Before I could answer my little 3 year old announces that she will also sing. Horrified, I ask her what she intends singing, knowing full well if I

did not agree to the suggestions I will have a mutiny on my hands. 'Sem deklica mala vesela' with pronunciation that only a mother would understand! I hastily asked my wise assistant Mary Žele for advice. With a wave of her hand she said, "Let them sing". And everything turned out fine.

On a day like today we may ask ourselves, what would mum really like as a gift. Well, being a mother of four myself, I can tell you that what I really like is to see my children together with other children smiling, happy and having fun

together learning about life in secure way. I often think that if the children are happy and fulfilled then that makes me happy, too.

Lydia Bratina

Wow what a story! If anyone out there has a story that they would like published, then send it to me on the email.

The Editor.

misli_corner@hotmail.com

Folklorna skupina Iskra in ansambel Avstralskih pet na praznovanju materinskega dne.

Za lepoto cerkve in Baragovega doma skrbi truma marljivih in prizadevnih ljudi: tisti, ki redno vsak teden čistite, skrbite za rože in zelenje na oknih, vrtu in krasite cerkev, kosite travo in pospravljate, tako, da je cerkev, dvorana in Baragov dom in okolica vedno kot pušelj. In vse to delo opravljate z veseljem za Bog lonaj. Fotograf je ujel Zoro Kirn in Olgo Bogovič pri nasajanju vrtnic v cvetlične lonce ob cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda.

SLOVENSKA ŠOLA na društvu ST. ALBANS

Slovensko društvo St. Albans organizira slovensko šolo. Pouk slovenskega jezika bo v prostorih društva. Učiteljica Evelyn Kojc vabi starše, da pripeljejo otroke v slovensko šolo vsak prvi in tretji četrtek v mesecu. Za več informacij lahko pokličete Evelyn Kojc na tel. 9364 1255 ali mobitel 0401 146 186.

ANSAMBL AVSTRALSKIH PET

As you know we are preparing ourselves for our overseas tour in Slovenia this July. We will be performing in Melbourne, Sydney, Wollongong and we would love to see the youth there.

The dates are:

31st May 2003: Slovensko-avstralsko socialno in športno društvo St. Albans

6th June 2003: Slovenski klub Planica Wollongong

7th June 2003: Slovensko društvo Sydney

8th June 2003: St. Raphael Merrylands

15th June 2003: Slovensko društvo Eltham

Not only would we like to see you here but we would also like to see the youth becoming more involved within our Slovenian Organisations to help keep our clubs and bands alive within our community.

Se čudeži še dogajajo?

Živimo v času, ki je vedno manj dojemljiv za skrivnosti življenja. Vse hočemo do potankosti razčleniti, opredeliti, razložiti. Za to, česar v tem trenutku še ne razumemo, smo prepričani, da bomo v kratkem znali razvozljati. Samo še malo časa naj bi potrebovali, pa bomo uspeli. Osebnost sem prepričana, da bodo bistvene stvari življenja v tej naši obliki bivanja, ki jo živimo sedaj, ostale velika skrivnost, ki je nikoli ne bomo mogli do potankosti razložiti.

Lahko bi tudi rekla, da sem pri svojem delu doživljala tudi čudeže. Za marsikoga zveni morda to nekoliko nestrokovno, pa mislim, da nisem prav nič nestrokovna, če rečem: Čudeži se še dogajajo, samo videti jih moramo. Nekdo, ki ni niti malo pripravljen videti življenje kot veliko celoto, ki ji nikoli ne bomo mogli priti do dna, ki mu nekaj pomeni samo "znanstveni" pristop k vsem stvarim, seveda čudeža ne bo videl, pa naj bo ta še tako jasan. Vse je torej odvisno od naše osebne drže, od našega načina gledanja na stvari. Mislim, da je življenje veliko lepše, če ga živimo z odprtostjo in očmi, ki znajo videti tudi čudeže.

dr. Metka Klevišar

ZNAMKE Znamke ZNAMKE

iz Adelaide pošiljata Maura Vodopivec in njen sin Ivan

GRAD KAMEN: Njegova izjemna lega je vrh strmega skalnega izrastka v dolini Drage, kjer se njegovi rezki obrisi zarisujejo v mehko kuliso strmih pobočij Begunjščice v ozadju. Obisk razvaline tudi današnjega izletnika ne razočara. Ko vstopi skozi renesaneno obzidje na ozko, tesno ob skalni pečini zleknjeno ravnico s starodavnim grajskim poslopjem na desni, se grajska pot mimo razsutih, ob obzidje prislonjenih pomožnih grajskih stavb povzpne navkreber proti skalnemu grebenu s starodavnim romanskim palacijem na njegovem koncu, zavarovanem kar z dvema obrambnima jarkoma, pred njim na levi pa je nova gosposka stavba, za katero se pne proti nebu mogoeen obrambni stolp. Dovolj paše za oči in obujanja misli na preteklost, ob tem pa na vse strani odprt pogled po čudovitem naravnem okolju Karavank, ki se za vselej vtisne v naš spomin. *Dr. Ivan Stopar*

LJUDSKI PRAVLJICI ZLATA PTICA IN TRI BOTRE LISIČICE: Ker pravljice niso plod domišljije enega samega človeka, odkrivamo kljub številnim različicam in spreminjajočim se podrobnostim v njihovem jedru vedno iste temeljne resnice, ki že od nekdaj vznemirjajo ljudi (ljubezen in sovražstvo, dobrota in hudobija, radodarnost in skopost, pogum in strahopetnost). Slovenci sicer nikoli nismo imeli svojega Grimma, Afanasjeva ali Calvina, ki so poskrbeli za obsežne zbirke ljudskih pravljic svojih narodov, vseeno pa je tovrstno blago že vsaj od sredine 19. stoletja začelo zanimati tudi naše izobražence. V tistem času se je gotovo najbolj načrtno loteval zbiranja pesnik Matija Valjavec, ki je med drugim zapisal tudi pravljico Zlata ptica. *Andrej Ilc*

BARIT/GORNJI ŠTRIHOVEC: Razgibanost slovenskega ozemlja, ki na majhnem prostoru ponuja temperament Mediterana, divjino alpskih sotesk in vrhov, skrivnostnost kraškega podzemlja, mehko bolenjskih in štajerskih gričev ter melanholijo panonskega nižavja, so ustvarili dejavniki, ki so posledica milijonov let trajajočih sil. Isti dejavniki pa so za seboj pustili še nekatere manj opazne sledi. Ob gradnji avtocestnega odseka Pesnica - Šentilj so pri Gornjem Štrihovcu v sedimentnih kamninah naleteli na velike krogle, ki so bile v svoji notranjosti prepredene z razpokami, v katerih so bili kristali barita. Te krogle s strokovnim izrazom imenujemo septarije. Barit je mineral, ki spremlja orudjenja in sedimente. Pogosto se pojavlja v velikih in lepo oblikovanih kristalih. Kristali so zelo razlieni oblik, kar je posledica velikega bogastva njegovih kristalnih ploskev. Barit je kemijsko barijev sulfat - BaSO₄. Kot surovina je pomemben pri izdelavi globokih geoloških vrtin, v industriji papirja in pigmentov. V medicini ga uporabljajo kot kontrastno sredstvo. Mineral je s trdoto 3 do 3.5 po Mohsu dokaj mehak in ima zelo dobro razkolnost. Pri normalnih pogojih je ena od najbolj netopnih snovi. *Dr. Mirjan Žorž*

VILENICA: JAMA VILENICA pri Lokvi je najstarejša turistična jama v Evropi. Že davnega leta 1633 jo je dal njen lastnik grof Petae (Petazzi) v upravo lokavski župniji. Obiskovalci so morali, po nekaterih virih, za ogled že takrat plačati vstopnino. Prvi znani pisni dokument o turističnih obiskih Vilenice je iz leta 1709, redno pa so vstopnino začeli pobirati sto let kasneje, ko so zazidali vhod v jamo in naredili vrata. Do sredine 19. stoletja je slovela kot najlepša, največja in najbolj obiskana jama matičnega Krasa. Od konca 19. stoletja je z njo upravljalo italijansko društvo iz Trsta. Med drugo svetovno vojno in po njej je bila dolgo časa zapuščena. Ponovno je zaživela leta 1963, ko je skrb zanjo prevzelo Jamarsko društvo Sežana. Člani društva so v svojem prostem času postopoma obnovili poti in uredili električno razsvetljavo. Jama je enoten, poševno navzdol naravno oblikovan podzemeljski rov. Njen spodnji del, Fabrisov rov, so odkrili šele leta 1964. Dolga je 841 m, višinska razlika med vhodom in najglobljo točko je 190 m, ocenjena dolžina vseh rogov pa je več kot 1300 m. Za obiskovalce je opremljena in osvetljena v dolžini 450 m. Jama je nekoč močno burila domišljijo obiskovalcev in domačini so verjeli, da v njej prebivajo dobre vile. Tako je Vilenica dobila svoje ime. Vilenica pa se imenuje tudi mednarodna literarna nagrada, ki jo podeljuje Društvo slovenskih pisateljev.

ZA KONEC PA SE MALO SMEHA!

Učitelj vpraša: "Kateri mesec je naprimernejši za obiranje sadja?" Janezek odgovori: "Mesec ni bistven, bistveno je, da gospodarja ni doma in da je pes privezan!"

Po tridesetih letih zakona se mož in žena pogovarjata: Dragi mož, ne morem več tako naprej... Imam skrivnost, ki ti jo moram razodeti...! Draga, kar povej.

"No, ne vem... Je res zelo velika skrivnost, ki nama lahko spremeni življenje.

Draga, "kar povej..." "Že trideset let živiva skupaj, tako da se ne more veliko spremeniti in nama ena sama prikrita skrivnost ne more uničiti zakona."

"No, prav: Imam barvno slepoto."

"Ah, draga, to pa ni nič hudega. Tudi sam imam eno skrivnost."

"Povej, povej!"

"Veš, draga, jaz nisem iz Bazovika, kot ti misliš... sem iz Mozambika!"

K frizerju pride moški s tremi lasmi na glavi in reče: Naredite mi frizuro!

Frizer se spravi k delu in ga začne česati in slučajno mu spuli en las in ga vpraša: "Kaj bomo pa sedaj?"

"No, potem pa me počesite na prečko. In frizer nadaljuje in pomota še spipa en las. Frizer se opraviči in reče, kaj pa naj zdaj ?

Moški mu odgovori: "Nič, kar pustite razkuštrano."

Učitelj vpraša: "Kako toplota in mraz vplivata na raztezanje in krčenje?"

Janezek odgovori: "Poleti, ko je toplo, so dnevi daljši; pozimi, ko pa je mraz, pa so dnevi krajši."

Učiteljica prinese v razred dve steklenici in glisto. V eni steklenici ima vodo, v drugi pa alkohol. Glisto vrže v steklenico z vodo in ta v njej veselo zaplava. Nato vrže glisto v steklenico s šnopsom, glista divje zamiga in crkne. Nato učiteljica vpraša učence, kaj se lahko iz tega naučimo? Janezek veselo odvrne: "Pijmo alkohol, pa ne bomo imeli glist."

Turistična agencija

SAJKO

p.r.t. podjetje za razvoj turizma d.o.o.

Slovenska Bistrica

Trg svobode 9

Tel: 02 818 4002

E-mail: info@prt.si

Internetna stran: www.prt.si

Poslovalnica: Maribor TC City

Vita Kraigherja 5

Tel: 02 250 9206

Ko potujete v Slovenijo na obisk k svojim in bi si želeli pogledati še kaj zanimivega po domovini ali po bližnji Evropi, se lahko z zaupanjem obrnete na potovalno agencijo **SAJKO** v Slovenski Bistrici. Naša potovanja so plod desetletnega lastnega dela, vsi programi so skrbno pripravljene, veliko pozornost posvečamo dobremu vodenju. Naj navedemo le en primer naših ponudb: 8 dnevno potovanje avgusta letos v Normandijo in Veliko Britanijo stane le 129.000 SIT (to je \$990.00) po osebi. Nudimo tudi pakete po Sloveniji in sosednji Hrvaški (Jadranski obali) po zelo nizkih cenah. Za več informacij pokličite v Sloveniji eno od zgornjih telefonskih števil. V Avstraliji se pa obrnite na predstavnika naše agencije gospoda Stanka Prosenaka, tel. (03) 9876 1360. Pri njem boste dobili naš letni program in druge informacije o nas in naših ponudbah. Vse nasvete nudimo brezplačno.

Dobrodošli in prisrčno vabljeni, da se nam pridružite!

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

VELEPOSLANIŠTVO

REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

Odpravnik poslov: Bojan Bertoneclj

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 17.00

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056
 Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS **NOVA ZELANDIJA**

Generalni častni konzul: Dušan Lajovic

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

PO BOX 5, SMITHFIELD, NSW 2164